

HALKIN KURTULUŞU

14 MART 1977
250 KURUŞ

48

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

TÖB-DER sosyal-faşist genel merkezinin başlattığı tasfiye hareketine karşı tek biryürek tek bir yumruk olalım!

İçinde bulunduğumuz günlerde, ülkemizde, faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci baskı ve terör zincirine bir halka daha eklendi: Sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezi, geniş öğretmen yığınlarına karşı yeni bir saldırıya geçerek, devrimci ve yurtsever öğretmenlerin yönetimde bulunduğu 20 TÖB-DER şubesi "yönetim kurullarına işten el çektirdi."

Bu olay, devrimci ve yurtsever öğretmen yığınları açısından, sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu kliğinin işbaşına gelmesiyle birlikte başlayan anti-demokratik uygulamaların, Şubat mitinglerinde doruğuna ulaşan karşı-devrimci terörün ve Ankara'nın faşist valisinin yurt çapında bütün TÖB-DER şubelerini kapatma kararının bir devamıdır; genel olarak sömürülen ve ezilen halk yığınları açısından ise, faşist ve sosyal-faşist, karşı-devrimci güçlerin demokrat, devrimci ve yurtsever mevzilere karşı yeni bir saldırısıdır.

Sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezi, sadece 20 TÖB-DER şubesinin yönetimlerini feshetmekle kalmamakta, daha da ileri giderek bütün devrimci, demokrat ve yurtsever öğretmen önderlerini ve öğretmenleri örgütten tasfiye etmek istemektedir.

Kitle örgütlerinde yönetimi ele geçiren sosyal faşistlerin bu son uygulamaları sadece TÖB-DER'le sınırlı değildir. TÜM-DER Genel Merkezi de, bir yandan devrimci ve yurtsever memurların bulunduğu şube yönetim kurullarını peşpeşe feshederken, bir yandan da devrimci ve yurtsever memurları örgütten tasfiye etmeye çalışmaktadır. Hatta TÜM-DER üyesi bazı sosyal-faşistler, son günlerde daha da ileri gi

De.sa.7.sü.4'de

Tunceli- Mazgirt'te Yüzlerce İşçi, Köylü Haykırdı!

FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON

27 Şubat Pazar günü Tunceli'nin Mazgirt ilçesinde "Faşist Terörü, İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto" miting ve yürüyüşü yapıldı.

Mitinge yüzlerce işçi, köylü, öğrenci ve öğretmen katıldı. Miting faşist cellatların Diyarbakır'da katlettikleri proleter devrimci GÖKHAN EDGE ve diğer devrim şehitlerinin adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra sırasıyla "Kava","Halkın Gücü" "Halkın Kurtuluşu","Halkın Birliği","Halkın Yolu"ve "Yurtsever Devrimci Öğretmen" gazete ve dergileri adına konuşmalar yapıldı.

"Halkın Kurtuluşu " adına konuşan bir proleter devrimci yaptığı konuşmada işkencelerin, faşist terörün ve siyasi cinayetlerin nedenini anlattı ve konuşma-

De.sa.7.sü.1'de

Kürt Ulusu Üzerindeki Milli Zulme Karşı Mücadele Edelim!

8 Mart tarihli gazetelerin bir-ikisinde dört satırlık bir haber:

"Siirt'in Sason ilçesine bağlı Meseli Köyünde önceki gün jandarma ve köylüler arasında meydana gelen ve Safiye Ayhan adındaki köylü kadının ölümüne, 6 kişinin yaralanmasına neden olan çatışmadan sonra köy erkekleri silahlanarak Bitlis Dağlarına çıkmışlardır. Çatışmadan sonra köye takviye birlikleri sevk edilirken ölen köylü kadına ulaşım zorluğu ve doktor yokluğu nedeniyle otopsi yapılamamıştır."

Bu haberin arkası yok. Bugüne kadar Kürt ulusuna karşı yöneltilen bütün saldırılar sessizlikle geçiştirilmiştir. Şimdi işbirlikçi hakim sınıflar basını yine susuyor. Revizyonistler, reformistler susuyor.

Bahane aynı "kaçakları yakalamak için köye gelen jandarma..." diye başlıyor. Arkasından katledilen bir yoksul Kürt köylü kadını ve 6 yaralı. Aynen dün İdil'de, Viranşehir'de, Doğu Beyazıt'ta

De.sa.7.sü.2'de

KIRŞEHİR'DE İŞKENCE

Yüksek bir devrimci potansiyele sahip bulunan Kırşehir'de, devrimci, yurtsever ve demokratlar üzerindeki yıldırma ve zulüm hareketleri giderek yoğunlaşmaktadır. Karadolda dayak atan faşist polisler yalnızca bununla kalmamakta, karakola düşenlere sayısız sorular sormaktadırlar. Son olarak, esnaftan haraç alması ve işkenceciliğiyle tanınan faşist komiser MEHMET HANTOKUŞ Halit Çetinkaya adındaki bir devrimciyi gerekçesiz karakola götürmüş, ve burada (Nuri Er, Sabri, Nejdet, Nuri) gibi diğer polislerle bir olarak, falaka, tuzlu suda yürütme, sigara basma saç yolma gibi işkence yöntemleri uygulayarak komaya sokmuştur. Doktor Halit Çetinkaya'ya "15 günde iyileşir, 6 gün işine mani olur" şeklinde rapor vermiştir. Bu işkenceyi, Kırşehir'e özel olarak gönderilen Faşist emniyet müdürü ve komiser MEHMET HANTOKUŞ birlikte yürütmüşlerdir. Kardeşini ziyarete gelen Mustafa Çetinkaya da faşist polisler tarafından dövülmüş ve düzmece bir ifade ile mahkemeye çıkartılarak tutuklanmış - tır. Öte yandan, Halkın

De.sa.7.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU

"12 Mart„ ın karanlık güçleri hala ayaktadır

12 Mart muhtırasının verilmesinin üzerinden altı yıl geçti. Bugün herkes yeniden 12 Mart'ın ne olup olmadığı üzerinde tartışıyor. 12 Mart'ın omuzu kalabalık, eli kanlı generallerinden, balyozcu başbakan Nihat Erim'e kadar birçok kişi basın ve yayın organlarında altı yıl önceki yarı-askeri darbeyi anlatmak için boy gösteriyor. Bunların herbiri 12 Mart'ın faşistleri üzerinde uzun uzun konuşmaktadırlar.

12 Mart'cıların dışında reformistler ve revizyonistler de bu konuda süslü tahliller yapıyorlar. Ama bütün bu söylenenler 12 Mart'ın ve bugün süren siyasi rejimin gerçek muhtevasını gözlerden saklamaya hizmet ediyor.

12 Mart neydi? Artık sayıları oldukça azalmış kişilere göre 12 Mart reformcu bir atılımdı. Bunlara göre 12 Mart olumlu hedefleri "kötü niyetli politikacılar" tarafından engellenen, silahlı kuvvetlerin tepesindeki üç-beş generalin reform hareketiydi. Hatta bütün ümidini hakim sınıfların faşist ordusuna bağlamışlar için bizzat 12 Mart muhtırası ordunun "devrimciliğinin","ilericiliğinin"bir işaretidir.

Kimilerine göre ise 12 Mart muhtırasıyla başlayan dönem sözde varolan demokrasinin biraz kısıtlanmasıdır. 12 Mart'çılara göre ise muhtıra ülkede huzur ve güveni sağlama, reformları gerçekleştirmenin bir adımıdır. Bütün bu gerici görüşlere rağman 12 Mart muhtırasının verilmesinin üzerinden geçen altı yıl herkese onun gerçek yüzünü göster - miştir :

12 Mart Amerikancı hakim sınıfların halkın mücadalasini bastırmak, devrimci ve ilerici güçleri ezmek, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi

De.sa.7.sü.8'de

Türkiye Halkı Bütün Emperyalistleri Altedecektir

Sosyal Emperyalist Tuzakları Paramparça Edelim!

14 Mart'ta Çağlayangil'in, ve önümüzdeki sonbaharda Sancar'ın Sovyetler Birliği'ne gidecekleri açıklanmıştır. Bu görüşmelerin Sovyetler Birliği'nin "ısrarlı eğilimi" üzerine erkene alındığı da verilen haberlerde yer almaktadır.

Öte yandan Sovyetler Birliği Türkiye ile askeri ilişkilerin geliştirilmesi için yoğun bir faaliyet yürütmektedir.

Ülkemizde sosyal-emperyalist yayılma büyük boyutlara ulaşmıştır. Sosyal-emperyalistlerden alınan borç ve krediler, ülkemizin talan edilmesine, halkımızın insafsızca soyulmasına neden olmaktadır. Ülkemizin enerji sistemi ve birçok ana ekonomi dalı sosyal - emperyalizm tarafından denetlenmektedir.

Faşist diktatörlüğün ekonomik ve siyasi olarak büyük çıkmazların içinde debelendiği ; kanlı ve vahşi Kıbrıs işgali yüzünden bütün dünyada tecrit olduğu günümüz koşullarında, sosyal-emperyalistlerin askeri alanda da yayılma çabalarına uygun olarak, bütün sahte anti-faşist, anti-emperyalist maskelerini bir kenara fırlatıp Tür-

De.sa.7.sü.1'de

•faşist Malatya Valisi •Yeni Malatya Katliamları Hazırlayan Faşistler GÖZÜMÜZ ÜZERİNİZDE

Malatya'da faşist vali ve diğer eli kanlı katiller, Yusuf Ziya'nın, Hasan Basri'nin, İlker Akman'ın katilleri, Mehmet Yılmaz'ın katilleri yeni cinayetler peşinde koşuyorlar.

Bir siyasi polisin vurulmasıyla başlayan saldırı sırasında bir çok devrimci ve yurtsever tutuklanmış, bir çok eve baskınlar yapılmıştır. Baskılar sürmektedir.

Ülkemizde bazı şehirler ve bölgeler daha da katmerli bir faşist terörün altındadır. Malatya da bunlardan biridir. Bir çok yurtsever ve devrimcinin katili ve işkencecisi olan Malatya valisi ve

De.sa.7.sü.1'de

BİR GENCİ İŞKENCEDE KATLEDEN BEŞ POLİS MAHKUM OLDU

İzmir'de Eşrefpaşa polis merkezinde işkence ederek öldürülen Ahmet Lale'nin katilleri olarak tutuklanan beş polis memuru ve komiser 6 yıl 8 er ay hapis cezasına çarptırıldı.

İşkence ederek adam öldürdüklerinden dolayı Şükrü Topkara, Ahmet Kaya, Gencer Demir, Ekrem Ergin ve Kenan Turgut İzmir 1. Ağır Ceza mahkemesi tarafından cezalandırılması işkencenin bütün polis merkezlerinde doğan bir olay olduğunu bir kere daha ispatladı. Ayrıca bu olay işkence'nin yanlızca devrimcilere değil bütün halka karşı uygulandığını gösterdi.

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

istanbul	60
Mut	26
Kale-Denizli	30
Kürecik-Akçadağ-Malatya	328
ereğli-Konya	381
Araban	31
Hollanda	23
Alaca-Ortaköy iskilip-Çorum	568
Erzincan	122
Sungurlu	15
Tosya-Kastamonu	171
Mazgirt-Pertek Ovacık-Tunceli	2909
isparta	228
iskenderun	276
Bayramiç-Çanakkale	16
Dalaman	146
Zile-Tokat	192
Akçakale-Viranşehir-Urfa	316
Beşikdüzü-Trabzon	127
Elbistan-Maraş	321
Bandırma	506
Geldiği yer bilinmeyen	614
TOPLAM	7406
Geçen haftaların toplamı	90.210
Genel TOPLAM	97.616

Marksizm-Leninizm Bize Yol Gösteren Yenilmez Bir Kılavuzdur

Yaşasın Marksizm-Leninizm

Büyük önder, büyük savaşçı ve teorisyen Karl Marks'ın ölümünün 94. yılında onun teorisinin yer yüzündeki en bilimsel ve tek geçerli teori olduğunu daha iyi kavrıyoruz. Marks'tan bu yana gelişen sınıf mücadeleleri ve devrimlerin tarihi ve her toplumsal olay Marksizm-leninizmi doğruluyor ve onu ispatlıyor. Burjuvazinin, modern revizyonistlerin ve her türden gericinin bütün çabalarına rağmen Marksizm-leninizm halkların elinde yenilmez karşı durulmaz bir silah olmaya devam ediyor. Marksizm-Leninizmin kızıl bayrağı bugün en yüksek tepelerin doruklarında dalgalanıyor.

Marksizm-leninizm sınıf mücadelelerinin deney ve tecrübelerinin birleştirilmesinden, yoğrulmasından doğmuş ve deneylerle gelişip, şekillenmiştir. Marksizm-Leninizm sınıf mücadelesi tecrübelerinin bir özeti, onların en yoğun ifadesidir.

Marksist-leninist teori, dünyayı anlamanın, yorumlamanın, ve değiştirmenin silahı olan, gerçeğin olduğu gibi kavranması demek olan tek bilimsel teoridir. Marksizm-leninizm sınıf mücadelelerine kılavuzluk eden, halkları kurtuluşa götüren tek teori, işçi sınıfının yüce ve yenilmez ideolojisidir.

ideolojik çalışmaya hız vermeli, Marksizm-Leninizme sımsıkı sarılmalıyız

Sınıf mücadelesinin ateşinde çelikleşmiş, Marksizm-leninizmle silahlanmış güçlü bir proletarya partisi olmadan devrim başarıya ulaşamaz. Türkiye devrimci hareketi böyle bir partinin yaratılması büyük göreviyle karşı karşıyadır. Bugün, örgütsel planda merkezi görev işçi sınıfının öncü müfrezesi, genel kurmayı, örgütlü gücü olan proletarya partisinin inşasıdır. Bu görevi gerçekleştirmek için nereden başlayacağız sorusuna vereceğimiz cevap, özellikle içinde bulunduğumuz tarihi dönemde ideolojik ve siyasi inşanın önemini gösterir. Bugünün koşullarında ideolojik-siyasi çizginin oluşturulması, berraklaştırılması, partinin oluşturulmasına doğru atılacak ilk adımdır. Bu durum bütün devrimcilere ideolojik eğitimi hızlandırmak, marksizm-leninizmi kavramak için azimle çalışmak görevlerini yüklemektedir.

Öğretebilmek için öğrenmek gerekir

Marksist-leninist teoriyi öğrenmek, onu pratikle kaynaştırarak canlı bir güç haline getirmek her devrimcinin görevidir. Marksizm-leninizm dünyayı anlamak, yorumlamak, içinde bulunduğumuz şartları kavramak ve değiştirmek için elimizdeki en güçlü silahtır. Mao Zedung şöyle diyor: "Biz komünistlerden ve bütün emekçilerden iki çeşit silahla teçhiz olmamız istenmektedir: Ateşli silahlarla ve Marksizm-leninizm düşüncesiyle. Devrimcinin devrimi başlatması ve sonuna kadar götürmesi için bu iki silaha ihtiyacı vardır."

Doğru bir önderliği gerçekleştirebilmek, geniş halk yığınlarına sömürüden, tahakkümden kurtuluş yolunu gösterebilmek, onları devrim için seferber edebilmek kısacası kitlelere öğretebilmek için öğrenmemiz gereklidir. Teoriyi, halkı harekete geçirecek bir güç haline getirebilmek için, onu önce bizler kavramalıyız. Çünkü gerçekleri, hayatı açıklayabilmenin ve onu değiştirebilmenin tek yolu, Marksizm - leninizm bilimini derinlemesine özümlemektir.

Bunu gerçekleştirebilmek için Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao ve diğer büyük devrimcilerin eserlerini okumaya hız verelim. Bunu yaparken ülkemizin somut şartlarını da incelemeliyiz. İçimizde hala kalıntıları bulunan teoriyi küçümseme, dar deneycilik hastalıklarını yenmeliyiz.

"Ancak kitleleri kavradığı anda teori maddi bir güç olur" Marks

Bilgi sadece zihnimizde kaldığı sürece hiç bir şeye yaramayan boş bir laf yığını olmaya mahkumdur. İdeolojik eğitim atılacak ilk adımdır, eğer Marksizm-leninizm halk hareketiyle bütünleşemezse dünyayı değiştirmek görevini yerine getiremez. Teori, "aydınlar" sınırında kaldığı sürece, kitlelere önderlik edilemez. Marksizm-leninizmin derinlemesine kavranması ve kavratılması ancak kitlelerin içinde gerçekleşir. Marksizm -leninizmle halk hareketi birleşip, kaynaşmadıkça halk hareketi hedefini bulamaz ve ona ulaşamaz.

Proletarya partisinin inşası yolunda, ideolojik ve siyasi inşa için çalışırken, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkı örgütlemek, teoriyi onlara mal edebilmek için usanmadan çalışmalıyız.

Marksizmin saflığını koruma görevi devrimci proletaryanın omuzlarındadır

Lenin'in "Marksizmin teorik alandaki zaferi, düşmanlarını Marksist-leninist kılığına girmeye zorlar" sözünün derin anlamı bugün iyice açık bir hale gelmiştir. Sovyetler Birliği'nde, 1917 Yüce Ekim Devrimi'nin bütün zaferlerini ve başarılarını yerle bir eden modern revizyonistler Marksizme sahtekarca sarılarak, bu maske altında Sovyet halkı ve tüm dünya halklarının azgınca saldırmaktadırlar. Onlar, sömürücü, saldırgan ve yayılmacı siyasetlerini marksizmin dünya halklarının gözünde sahip olduğu büyük ve erişilmez prestijin ardına gizliyorlar ve marksizm-leninizm maskesiyle marksizm-leninizme saldırıyorlar. Onların uşakları olan ülkemizdeki sosyal-faşistler de "Maocu bozkurt" çığlıklarıyla marksizm-leninizmin halk hareketiyle kaynaşmasını engellemeye uğraşırken Marks'ın, Lenin'in adını ağızlarından düşürmüyorlar.

Modern revizyonizmin, oportünizmin ve her türden gericiliğin tahrifatlarına, yozlaştırmalarına karşı marksizmin saflığını korumak her devrimcinin görevidir. Bu görevimizi başarmak için marksizm-leninizme daha sıkı sarılmalı, onu daha büyük bir inançla öğrenmeliyiz. Modern revizyonizme, opürtünizme ve türlü sapmalara karşı mücadelede, Marksist-leninist teori en güçlü silahtır.

De.sa.7.sü.3'de

KOMÜN'ÜN 106. YILDÖNÜMÜNDE

Komün'de açılan şanlı savaş proleteryanın ezilen halklar ve ulusların zaferiyle sürüyor

"1871'...den sonra Fransız emekçileriyle ürünlerini gaspedenler arasında ne barış ne de mütareke söz konusu olabilir. .... muharebe giderek büyüyen ebatlarla tekrar tekrar patlak verecektir. Neticede ise kimin galip geleceğinden şüphe yoktur. .... Fransız işçi sınıfı da modern proletaryanın sadece öncüsüdür." (Fransa'da İç Savaş, K. Marx, sf.108)

Kızıl bir güneş doğuyor. Bu kurtuluşun güneşidir

Komün yeni bir toplumun, yepyeni bir dünyanın müjdecisidir. Komün, sömürüsüz, zulümsüz, sınıfsız bir dünyanın ilk muştulayıcısıdır. Komün, Marks'ın söylediklerini ispatlamıştı. Komünü büyük bir heyecanla selamlayan Marks onu doğacak kızıl proleter güneşinin şafağı olarak görüyordu.

Marks, bir kez savaş başladıktan sonra kararlı bir şekilde "göğe hücuma kalkan" komünarların yanında yeraldı. Marks' Komün'ü "çok önemli bir tarihi deney, dünya proleter devriminde ileriye doğru kesin bir adım, yüzlerce program ve kuru düşünceden çok daha önemli gerçek bir ilerleme" olarak görmekteydi.

Evet, bundan 106 yıl önce açılan ve Paris barikatlarında dalgalanan proletarya devriminin kızıl bayrağı bugün dünyanın dört bir yanından, yüzlerce siperden "göğe" değil, emperyalizmin temellerine hücum eden dünya proletaryasının elinde muzaffer ve şanlı dalgalanmaktadır.

Paris proletaryasının, o kahraman kadın-erkek ve genç yaşlı işçilerin, o şanlı komünarların ellerindeki yetersiz silahlarla burjuvaziyle ve kapitalizmle tutuştukları savaş, bu gün emperyalizmin şah damarlarını parçalamaya muktedir bir güce erişmiş olarak sürmektedir. Artık "kimin galip geleceğinden" kimse şüphe etmemektedir. Proletarya kızıl bayrağını dünyanın burcuna kesin olarak dikmeye hazırlanmaktadır.

Şurası kesin olarak ortadadır: Gelecek sosyalizmin ve sınıfsız sömürüsüz toplumundur. Gelecek halkların ve işçi sınıfınındır.

Burjuvazinin ve bütün karşı devrimcilerin örtbas etmeye çalıştıkları; gerçeklerdir. Komünde ilan edilen savaşı, proletaryanın ve ezilen halkların kazandığı gerçeği burjuvaziyi hahretmektedir.

Savaş sürüyor

Savaş Komünün bastırılması ile bitmedi. Tersine, Komün tarihin daha sonra kanıtladığı gibi, sadece bir başlangıçtı. Savaş sürüyor. Bir ülkede duraklarsa bir başka siperde parlıyor, bir başka ülkede zaferler ve başarılar kazanıyor. Emperyalizm her geçen günle birlikte daha da derinden vuruluyor, mezarına doğru çırpınarak ve tepinerek kaçınılmaz bir yol izliyor.

Paris Komünü burjuvazi ile proletaryanın kendi sınıfsal çıkarları için birbirlerine karşı yaptıkları ilk iç savaştır. Ya da daha tam bir deyişle Paris Komünü burjuvazi ve proletarya arasındaki uzlaşmaz sınıf mücadelesinin ilk defa iç savaş düzeyine yükseldiği tarihi andır.

Paris Komünü, doğmakta olan yeni toplumla yıkılmakta olan eski toplum arasındaki mücadelenin ilk defa açıkca patlak verdiği andır.

Ve bu savaş, bu mücadele, silahlı devrimle silahlı karşı-devrim arasında dünya proletaryası ve ezilen halklar ve uluslar ile emperyalizm arasında bütün keskinliği ve azametiyle sürmektedir. Paris Komünü'nün doğduğu şartlar, proleter dünya sosyalist devriminin başlaması için elverişli değildi. Kapitalizmin bütün çelişmeleri derinleşmemiş, üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişme patlama noktasına henüz varmamıştı.

Proleter Sosyalist dünya devrimi

Fakat 1890-1900'lerde genellik kazanarak rekabetçi kapitalizmi tasfiye eden ve bütün dünya üzerinde bir ekonomik sistem oluşturan emperyalizm, aynı zamanda, Stalın'in deyişiyle "devrimin kaçınılmazlık haline gelmesi sonucuna varmakla kalmadı, kapitalizmin kalelerine doğrudan doğruya saldırmak için elverişli şartların yaratılması sonucuna da vardı."

Böylece, emperyalizm ve proletarya devrimi çağı başlıyor, Paris Komününün savaşta açtığı kızıl bayrak, artık maddi temelleri hazır olan militan bir yol gösterici haline geliyordu.

Mao Zedung bunu şöyle anlatıyor: (burjuva kapitalist dünya devriminin) "zamanı çoktan dolmuştur. Daha 1914 yılında I. Emperyalist dünya savaşının patlamasıyla, ama özellikle de 1917 Rus Ekim Devrimi'yle birlikte sona ermiştir. Bunun ardından ikinci dünya devrimi, yani proletaryanın sosyalist dünya devrimi başlamıştır." (Yeni Demokrasi Üzerine)

Paris Komünü burjuvazinin yüreğine korku salarak bir Rusya'da, bir Almanya'da, Çin'de ve birçok başka ülkede "hortluyordu", bu "hayalet" aslında gerçeğin ta kendisiydi. Ama bunamış burjuvazinin gerçeklerle ne alışverişi olabilirdi?

Lenin emperyalizm konusunda: "emperyalizmin karakteristik özelliği, bütün dünyada, şimdi gördüğümüz gibi, büyük sayıda ezilen uluslarla, muazzam servet ve güçlü ordulara sahip çok az sayıda (bir avuç) ezen ulusa bölünmüş olmasıdır" diyordu. Bunun siyasi sonucu ise Stalin tarafından şöyle belirtiliyor: "Sömürgeleri ve bağımlı ülkeleri, emperyalizmin yedek gücü olmaktan çıkarıp, proletarya devriminin yedek gücü haline getirerek, kapitalizmin mevzilerini temelden yıkmak, proletarya için önemlidir."

Dünya proleter-sosyalist devrimi, aynı zamanda "Doğu'nun bilinçlenmesi ve "Doğu halklarının bütün dünyanın kaderinin kararlaştırılmasında söz sahibi olacakları"nı kavrıyordu.

"en başta Doğu milletleri olmak üzere bütün ezilen sömürge milletlerin emekçi halklarının yardımı olmaksızın ileri ülkeler proletaryasının zafere ulaşamayacağı" (Bk. Lenin, Doğu'da Ulusal Kurtuluş.... sf.324) tesbit ediliyordu.

Dünya proleter-sosyalist devrimi, aynı zamanda bütün anti-emperyalist ve anti-feodal devrimleri ve mücadeleleri de kaçınılmaz bir şekilde kendi çeperleri içine almaktaydı. Komünün bayrağı artık bütün sömürge ve yarı-sömürgeler üzerinde de dalgalanacaktı. Kapitalizm kesin yenilgiye doğru yolalmaya başlamıştı.

Artık bütün devrimler, sosyal-ekonomik muhtevaları burjuva da olsa ancak ve sadece proletaryanın önderliği altında gelişecekti. Bu tarihi bir zorunluluktu. Artık demokratik devrimler ve ulusal devrimler aynı süreç içinde birleşiyor, ve bunlar "devrimci kuvvetlerin ittifakı söz konusu olduğunda, dünya-proleter-sosyalist devriminin bir parçası"nı teşkil ediyordu.

Paris Komününün 1871'de yenilmesi "Bismark'ın düşündüğü gibi yükselmekte olan yeni bir toplumun nihai bastırılışını değil, burjuva toplumunun parçalanışını göstermektedir." Marsk, doğruyu gösteriyordu. Ve şimdiki dünya, dört bir yanda dalgalanan kızıl bayraklarla onu doğruluyor.

Kurtuluş bayrakları Komün'ü doğruluyor

Önce Sovyetler Birliği'nde, sonra Çin'de, sonra Arnavutluk'ta, Kore'de, Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'da, Kape Verde'de, Mozambikte ve daha birçok Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkesinde yükselen kurtuluş bayrakları Marks'ı doğruluyor. Komünarları doğruluyor. Oysa Bismarkların, Thierslerin karşı-devrimci torunları Komün'le birlikte sosyalizm ve komünizm hayaletinin "ilelebed" yokedildiği martavalını artık kendi kendilerine bile tekrarlayamaz oldular.

Karşı devrimci burjuvazi istediği kadar halkları uyutmaya çalışsın, başaramayacaktır. Dünya halkları, Paris Komününün bayrağını taşıyarak, komünarların gösterdiği yoldan, silahlı mücadeleye ve kendi silahını kendi elinde tutma ilkesine sıkı sıkıya sarılarak, dünya proletaryasının önderliğinde her gün daha büyük zaferler kazanarak yürümektedir.

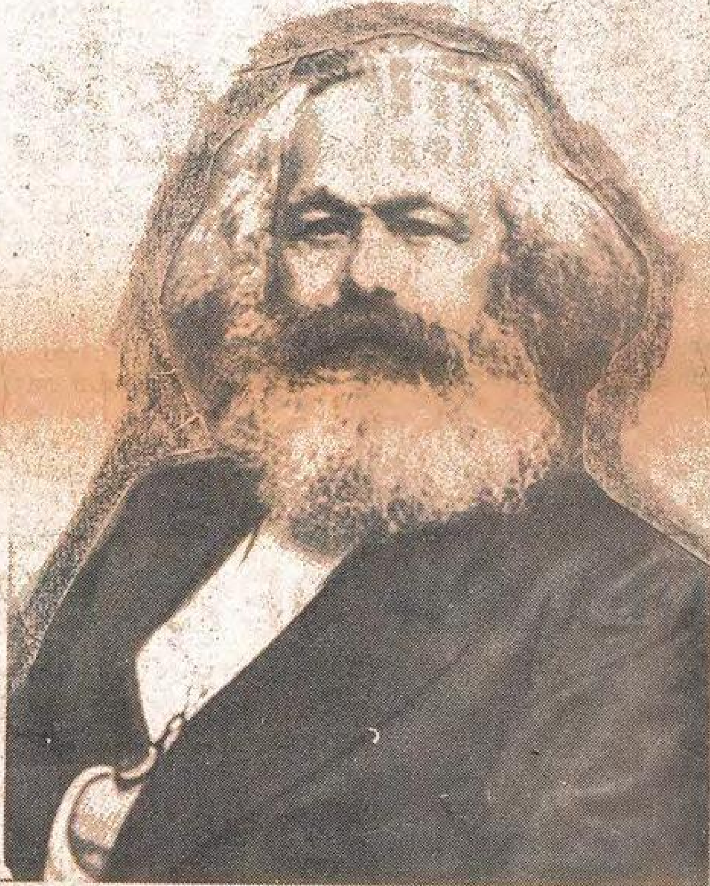
Revizyonizmin iktidara gelmesi komünarların yolunu karartamadı

Sovyetler Birliği'nde ve daha sonra bir dizi halk demokrasilerinde revizyonist burjuvazinin iktidarı yeniden ele geçirmesi ve kapitalizmi yeniden canlandırıp sosyalizmi tasfiye etmesi, bu genel akışın yönünü değiştirmemiştir. Bu gün zayıf olan emperyalizm ve karşı-devrim, güçlü olan dünya

De.sa.7.sü.3'de

ÖLÜMÜNÜN 94. YILDÖNÜMÜNDE

Büyük Devrimci Önder Karl Marks'ı Anıyoruz

"Nasıl Bir Zeka Meşalesi Söndü Nasıl Bir Yürek Durdu!"

TÜM DÜNYA EMEKÇİLERİ EN BÜYÜK ÖNDERLERİNDEN BİRİNİ KAYBETTİ. O BİZE YENİLMEZ BİR PUSULA VEREN, KURTULUŞ YOLUMUZU GÖSTEREN BİR DAHİYDİ. O BÜYÜK BİR TEORİSYAN OLDUĞU KADAR, DEVRİMLERİN YILMAZ BİR SAVAŞÇISIYDI. YAŞADIĞI SÜRECE NEREDE BİR MÜCADELE, HAKSIZLIĞA KARŞI BİR İSYAN VARSA, ORADA MARX VE ENGELS VARDI.

PROLETARYANIN BU YILMAZ SAVAŞÇILARI BİZE SINIF MÜCADELESİNİN KANUNLARINI ÖĞRETTİLER VE DÜNYAYI ANLAMAK YORUMLAMAK VE DEĞİŞTİRMEK İÇİN EN YENİLMEZ SİLAHIMIZI VERDİLER.

"ONLAR, İŞÇİ SINIFINA KENDİ KENDİSİNİ TANIMASINI, KENDİ BİLİNCİNE VARMASINI ÖĞRETMİŞLER VE HAYALLERİN YERİNE BİLİMİ GETİRMİŞLERDİR."

(LENİN)

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

"Faşizmi, Siyasi Cinayetleri, İşkenceleri Protesto Kampanyası" ile ilgili olarak ANKARA'DA yapılan değerlendirmeler:

15 Ocak Mitingi faşistlerin ve sosyal faşistlerin yüreğine korku salan güçlü bir anti-faşist gösteri oldu

İmza kampanyası, gazete ve broşür satışı halktan büyük destek gördü

Özellikle gecekondu semtlerinde, fabrika önlerinde, gecekondu mahallelerine kalkan dolmuş duraklarında, işçi trenlerinde yürütülen gazete, broşür satışı ve imza kampanyasına halk coşkuyla katıldı. Binlerce gazete, broşür satıldı, imza toplandı. Gittiğimiz evlerde gazeteden ve İşçi Gerçeği yayınlarından "Nerede Zulüm Varsa Orada Devrim Olacaktır" broşürlerinden parçalar okuyorduk. Dinleyenler okunanları tasdik ediyor ve devletin faşist niteliğini, hakim sınıfların halka karşı nasıl zulmettiklerini kendi hayatlarından verdikleri örneklerle bize anlatıyorlardı. Urfa'dan yeni gelmiş bir köylü ana, bize jandarmaların köylülere nasıl zulmettiklerini, "Toprak Reformu" denen uygulamanın sadece bir kandırmaca olduğunu, yoksul köylüye toprak verilmediğini anlattı, "Eğer birlik olursak kimse bizi yenemez" diye tamamladı sözlerini. Halkın gösterdiği bu destek kampanyaya katılan devrimcilerin çalışma azmini bir kat daha artırdı. HALKIN KURTULUŞU'na özellikle gecekondu mahallelerinde oturan kadınların gösterdiği sevgi insanı heyecanlandırıyordu. Bir genç bacı, her hafta HALKIN KURTULUŞU'nu aldığını mahallesindeki kadınları toplayıp okuduğunu anlattı. Üç çocuk sahibi bir ana "Mahallede gazete satan gençlerden HALKIN KURTULUŞU alıyorum. İlk başlarda her yerini anlamıyordum, en çok bizim gibi ezilenlerden gelen mektupları okuyorum. 'Paris Komünü'nü okurken ağladım. Sonra sonra heryerini okumaya başladım. Halimizi daha iyi anladım. Bazı çok konuşanların nasıl Rusya'nın adamları olduklarını gördüm" dedi ve bir gün haftalar mahallesinde gazete satılmamasını eleştirdi. Birçok semtte ilk gittiğimiz evlerden bir iki kişi de bizimle birlikte dolaştılar ve [illegible] veya hiç açılmamış gibi durumlarla sık sık karşılaşıyorduk.

Böyle bir çalışmayı ilk kez yaptığımız için başlangıçta çekiniyorduk. Ama halkın sıcak ve candan tavrı bu çekingenlikten çabuk kurtulmamızı sağladı. Böyle bir çalışmada dikkat etmemiz gereken bir husus evleri dolaşan ekiplerin içinde bir kız arkadaşın bulunmasıdır.

Halkla birlikte bildiri dağıttık, afiş bastık.

Kampanya boyunca yüzbinden fazla bildiri, el ilanı dağıtıldı, binlerce afiş asıldı. Bir semte afişlemeye giden 5 arkadaş afişlemeyi 50 kişiyle tamamladı, bildiri dağıtımı bazı yerlerde gösteriye dönüştü. Kompartmanları girilmeyecek kadar kalabalık olan işçi trenlerin de işçiler pencerelerden sarkarak aldıkları bildirileri içeride kendileri dağıttılar. Bütün Ankara'ya "Faşizme Ölüm, İşkenceye Son", "İşkencecilerden Hesap Sorulmalıdır", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" gibi devrimci sloganlar yazıldı. Erzurum mahallesinde yazıları silmeye çalışan faşistlere halk engel oldu.

Kampanya içinde işkencede devrimci tavrın ne olması gerektiğini daha iyi kavradık. Okullarda ve derneklerde düzenlenen toplantılarda proleter devrimci Gökhan Edge anıldı. İşkencede devrimci tavrın ne olması gerektiği ülkemizden ve dünyadan verilen örneklerle anlatıldı. Devrimciler düşmana karşı bu konuda daha iyi silahlandılar. Niçin işkence yaptıklarının kavranılması, işkencede "Ser verip sır vermemenin" halkın davası açısından ne denli önemli olduğunun daha iyi anlaşılmasını sağladı. Ancak kampanyaya aktif bir şekilde katılan genç devrimcilerin yoğun pratik çalışma içinde olmaları kendi eğitimlerinin tam olarak yapılmasını engelledi.

Az sayıda fabrikada yapılan toplantılarda kampanya üzerine başlatılan tartışmalarda işçiler faşist diktatörlüğün kendilerine karşı uyguladıkları baskıları anlattılar. Ülkü Ocaklarının, faşist ve sosyal-faşist sendikacıların, Ülkücü işçi derneklerinin işçilerin mücadelesini kırmak ve parçalamak için yaptıkları anlatıldı. CHP yöneticilerinin faşist diktatörlükle ve revizyonizmle uzlaşması teşhir edildi ve kınandı.

Kahve toplantıları şehrimizde ilk defa düzenleniyordu. Başarılı olacağından emin değildik. Bu nedenle başlangıçta çok sayıda kahveye gitmeyi düşünmedik. Yapılan toplantıların başarılı olması üzerine toplantıları yaygınlaştırmaya çalıştık ama yine de yapılabileceğin çok altında kalındı. Mitingten sonra kahve toplantısı yapılmadı. Kahvelerin kalabalık olduğu saatlerde gittiğimiz kahvelerde önce gazete, broşür satıyorduk. Bu arada bazı arkadaşlar kampanyayı anlatıyorlardı. Kahvedekilerin dikkatleri oyun ve televizyondan bize çevrilince televizyon kapatılıp bir arkadaş sandalyeye çıkıp konuşmaya başlıyor ve tartışma açıyorduk.

Düzenlenen panel birçok haklı eleştiriye maruz kaldı

Yurtsever Devrimci Öğretmenler 11 Ocak'ta "İşkenceler ve Siyasi Cinayetler" üzerine bir panel düzenlediler. Panelde konuşmacı olarak CHP Erzincan Milletvekili Niyazi Ünsal, Av. Niyazi Ağırnaslı, Sendikacı Tuncay Çelen, Av. Tuğrul Çakın ve öğretmen Remziye Petek çağrılmıştı. Panel'e eski tabipler odası başkanı Dr. Ergün Atasü'de işkencecilerle ortak çalışan Dr. Nuriye Toker'i teşhir etmek için katıldı. Panel'i düzenleyen arkadaşlar onun bir sosyal-faşist olduğunu bilmiyorlardı. Kürsüde diğer konuşmacılarla birlikte Ergün Atasü'yü de gören Tüs Der'de çalışan devrimciler panel yöneticilerini uyardılar. E.Atasü, çoğunluğu HALKIN KURTULUŞU siyasetini benimseyen altı Tüs-Der üyesini dernekten ihraç eden onur kurulunun başkanıydı. Uyarı üzerine "konuşmasına başlasın, eğer sosyal-faşizmin propagandasını yaparsa bir açıklama yapıp indirelim, sadece işkenceyle ilgili konuşursa bir şey yapılmasın" şeklinde karar verildi. E.Atasü'nün devrimcilere karşı tavrı, sosyal-faşistlerin genel olarak halk düşmanı karakterleri ve özel olarak da kampanyayı engelleyici tavırları teşhir edilerek konuşmasına izin verilmemesi gerekirdi. Diğer konuşmacılardan bazılarının ve dinleyicilerin tepki gösterebileceği düşünülerek bu yanlış karar alındı. Dr.Ergün Atasü ise konuşmasında sadece işkenceye karşı şeyler söylediği için konuşması kesilmedi.

Niyazi Ünsal ve Tuncay Çelen'in somut teşhire geniş yer verdikleri konuşmaları ilgi ile izlendi. Panele çok sayıda kadın-erkek işçi katıldı. Niyazi Ünsal "gecekondu halkının işkencelere ve siyasi cinayetlere böylesine ilgi duyması beni çok memnun etti" diye başladığı konuşmasında bu durumu tespit etti. Toplantıya 600-700 kişi katıldı.

15 ocak mitingi faşist ve sosyal faşistlere indirilmiş bir şamardır

Amerikancı ve Rusçu faşistlerin bütün engellemelerine rağmen gerçekleştirilen miting ve yürüyüş on bini aşkın devrimci, yurtsever ve demokratın katıldığı güçlü bir kitle eylemiydi. Binlerce insan faşizme, sosyal-faşizme, işkenceye, ABD ve Rus emperyalizmine karşı attıkları sloganlarla, pankartlarla ve konuşmalarla halk düşmanlarına korku saldılar. Bu eylem devrimcilerin bağımsız düzenlediği ilk kitle eylemi olması açısından da çok önemliydi. Genel olarak başarıyla gerçekleştirildi. Tecrübesizliğin getirdiği birçok aksaklık ortaya çıktı. Miting ve yürüyüşte genel bir düzensizlik vardı. Görevliler bu konuda üzerlerine düşenleri yerine getirmediler. Devrimcilerin yürüyüşleri daha düzenli ve disiplinli olmalıdır. Sık sık yürüyüşün dışına çıkıp kenardan yürüyenler, girenler oluyordu. Sloganlar dağınık bir şekilde atılıyordu, bu sloganların etkisini azaltıyordu. Görevlilerin bunu düzeltmeleri gerekirdi. Ses tertibatı son anda yetiştirildi ve yetersizdi. Yürüyüşün önünde giden kamyondan megafonla ve görevli arkadaşların gazete satarak ve sözle kaldırımlara toplanan halka yürüyüşün amacını anlatmaları olumluydu ve her mitingde yapılması gerekir.

Hakim sınıflar her türlü aracı kullanarak kampanyayı engellemeye çalıştılar

Kampanyanın başlamasıyla birlikte polisin, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin baskıları ve engellemeleri de başladı. Polis afiş asan ve bildiri dağıtanları gözaltına alıyordu. Tüm kampanya boyunca 150 devrimci gözaltına alındı. Her gece özel ekipler çıkararak afişlemeye engel olmaya çalıştılar. Yapıştırılan afişlerin ve yazıların üzerini boyadılar, Amerikancı ve Rusçu faşistler ise polise bu çalışmalarında yardımcı oldular. Ülkü Ocaklı faşistler afiş ve yazıların üzerlerine karate ve tekavando ilanları yapıştırırken revizyonist TİP'liler Sıhhiye'de, sosyal-faşist İGD liler Kızılay çivarındaki yazı ve afişleri karaladılar. Panel'in bez pankartını direğe asan itfaiyecileri polis gözaltına aldı. Sosyal-faşist Tüm-Der yönetimi miting afişini dernekten indirdi. Azılı faşistlerden TÖB-DER Ankara Şubesi Başkanı İlhan Alkan bir toplantıda öğretmenlere panel duyurusunun yapılmasını engellemeye çalıştı.

Reformistler kampanyaya katılmadılar

Reformist CHP yöneticilerine, kampanyayı desteklemeleri için yapılan çağrıya cevap veren Hasan Esat Işık, olumsuz cevap verdi. Işık, solu sadece kendilerinin temsil ettiğini, böyle eylemleri kendilerinin yapabileceğini, kampanyayı tasvip etmediklerini, katılmayacaklarını, yardımda bulunmayacaklarını bildirdi. İşkenceye her insanın diyenin karşı olması gerektiği hatırlatılınca da kızıp bağırdı, çağırdı. Buna rağmen bir çok CHP parlamenterleri gazeteye demeç, imza, mecliste önerge vererek kampanyayı desteklediler. Bir çok CHP'li mahallelerde çalışmalarımıza katıldı, mitinge geldi.

Sağ-oportünist reformist Halkın Sesi taraftarları ise, kampanyaın mitinge kadar olan kısmına seyirci kaldılar, yapabileceklerini de yapmadılar. O zaman yönetimde oldukları Tumad-Der'in Gökhan'ın öldürülmesiyle ilgili açıklama yapması bir kaç kez istenmesine rağmen hiç bir açıklama yapılmadı. Gazetelere yerli yersiz sık sık demeç vermeyi çok seven bu arkadaşlar proleter devrimci Gökhan Edge'nin ölümüne tam sessiz kaldılar. Bunlar tarafından düzenlenen 'Düşünce Özgürlüğü' gecesinde Gökhan Edge'nin işkencede öldürülmesi ile ilgili konuşma talebimiz reddedildi ve bu olayla ilgili tek kelime bile edilmediler. Sadece İstanbul Tumad-Der Başkanı Mehmet Arkış'ın gönderdiği telgrafla olaydan bahsediliyordu. Devrimcilerin yürüttüğü kampanyaya katılmayan, bir proleter devrimcinin işkencede öldürülmesine ses çıkarmayan Halkın Sesi taraftarları başta HALKIN KURTULUŞU'na olmak üzere Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi hareketlere küfretmek için mitingde söz hakkı istediler. Tabi ki kabul edilmedi. Bunların bu tip yüzsüz tavırları artık devrimcileri şaşırtmıyor. Ama Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan arkadaşların bunlara söz verilmeyişini protesto etmeleri üzücüdür.

Orta yolcular gene revizyonizme hizmet ettiler

Mitingin yapılmasına bir hafta kala "Devrimci Gençlik" siyasetini benimseyen AYÖD yöneticileri, önce mitinge katılmama kararı aldıklarını ve öğrenci gençliğin de katılmaması için Yükseliş'te ve Gazili öğrencilerle yaptıkları toplantılarda açıkladılar. Öğrenci gençlikten gelen tepkiler üzerine 11 Ocak'ta yapılan Panel'e Devrimci Gençlik'ten iki yönetici gelerek görüşme istediler. Görüştük. Mitingi düzenleyen arkadaşlarımızın çoğunun öğrenci derneklerinin yönetim kurullarında olmalarını kastederek, bu dernekler birim dernekleridir, merkezi örgüt AYÖD varken bunlar miting düzenleyemez dediler. Kendilerine, yanlış düşündüklerini; birincisi, mitingi düzenleyen bu dernekler değildir, bu dernekler yönetimde olan arkadaşlardır, dolayısıyla bu dernekleri bağlamaz; ikincisi, AYÖD bu derneklerin federasyonu değildir, bu dernekler bağımsızdırlar, istediklerinde böyle bir miting de düzenleyebilirler. Bundan sonra DGDF ile anlaşmalı dokuz demokratik (!) kuruluş [illegible] bu dokuz kuruluşa öneri götürmemizi ve mitingi isterlerse onların yapabileceğini söylediler. Biz de kendilerine, birincisi, DGD diye bir şey tanımadığımızı, ikincisi, bu dokuz demokratik (!) kuruluş denen kuruluşların çoğunun yönetiminde revizyonist, sosyal-faşistlerin olduğunu (TÖB-DER, TÜM-DER, TÜS-DER, TÜTED vb.), dolayısıyla onlarla böyle bir eylemin birlikte yapılamıyacağını söyledik. Bu tartışmadan sonra arkadaşlar ikna oldular ve mitinge katılacaklarını söylediler ve konu miting düzeni içerisinde nerede yer alacaklarına kadar vardı. Ayrıldılar ve daha sonra yapılan toplantıya çağırdığımızda da geldiler ve mitinge yukarıda sıraladıkları ve daha önce tartıştığımız gerekçeleri getirdiler. Bunlara tekrar eski cevaplarımızı yeniledik. Fakat, toplantıya katılmama kararı alıp geldikleri için bu sefer ikna olma değil, dinleme eğilimleri bile yoktu. Zaten toplantı bitmeden de salonu terk ettiler, mi

De.sa.7.sü.6'da

Emekçi halkın bağış kampanyasına gösterdiği ilgi

Mücadelemizde her yönden dayanılacak gerçek kaynağın halkımız olduğunu gösterdi

Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu uğruna verilen mücadelede dayanılacak gerçek kaynağın her yönden halkımız olduğu gerçeğinden hareket edilerek; tüm halktan, toplanmak üzere bağış kampanyası açıldı. Fakat bu gerçek bağış toplayan arkadaşların bir kısmına yeteri kadar kavratılamadığından sonuç istenilen düzeyde olmadı. Halkımızın bağış kampanyası karşısındaki olumlu tavrı, bu arkadaşların da bu konuda eğitilmelerini sağladı. En çok yardımı işçiler yaptılar. Yürüyüş sırasında, bazı arkadaşlar yürüyüşü yol boyunca seyreden halka, hem mitingin amacını anlatarak katılmaları için çağrıda bulunuyorlardı, hem de onlardan bağış topluyorlardı. Bağışta bulunmak isteyen bir işçi arkadaşın cebinde sadece on lirası vardı. Bağış toplayan arkadaş para almamak istedi ve sadece ona mitingin amacını anlatmakla ve yürüyüşe katılmasını istemekle yetinerek ayrıldı. Peşinden koşarak bağış toplayan arkadaşı yolundan tutan işçi arkadaş: "Sen vermezsem kim verecek?" diyerek ısrarla parasının yarısını olan beş lirasını verdi. [illegible] önünde yürüyüşü seyreden iki kız arkadaştan bağış istenildi "Yok" dediler. "[illegible] olmadığından mı vermiyorsunuz?" denildiğinde "Zaten olsa da vermem" dediler. Bunun üzerine "Sizin kardeşlerinize, sizin akrabalarınıza işkence edilsin ister misiniz? İşkencelere karşı değil misiniz?" sorusuna da "İşkencelere karşı değilim. Param olsa da vermem. Bizimkilere zaten bir şey olmuyor ki," dediler ve hızlı hızlı yürüyerek uzaklaştılar. Çoğu yerde de özellikle analar bağış vermekte oldukça istekliydiler. Dibi-köşeyi karıştırıp son kuruşlarına kadar vermek için adeta çırpınıyorlardı.

İzmirli proleter devrimcilerin kampanya değerlendirmesi (2)

2-Kampanya sırasında polis baskısının oldukça yoğun olmasına karşılık ona karşı çok yönlü bir mücadele yürütülmedi. Polis ve valilik kampanyayı engelleyebilmek için ellerinden geleni yaptılar. Kampanyaya aktif olarak katılan, afiş çıkartan, yardım makbuzları bastırıp bağış toplayan Göztepe Kültür Derneği polis tarafından basıldı ve "bıçak" bulundu bahanesiyle valilik tarafından 3,5 ay süre ile kapatıldı. Bağış toplayan bazı guruplar polis tarafından yakalanarak karakollarda dövüldü. Bunlardan bir kısmı gözaltında tutuldu,, bir kısmı da sudan sebeplerle tutuklandı. Polis, bu arkadaşlarla ilgili olarak gazetelere "gizli örgüt için para toplayanlar yakalandı" şeklinde açıklama yaptı. Yine bağış ve imza toplayan bir kız arkadaşımız,Karşıyaka karakolunda dövülerek iki dişi kırıldı. (Bu karakolun seçme faşist polisleri izinli afiş yapıştıran arkadaşlara bile hayvanca saldırmaktalar) Konakta HALKIN KURTULUŞU satan bir arkadaş diğerlerinin o anki durgunluğundan yararlanılarak Mezarlıkbaşı karakolunda ağır şekilde dövüldü. Polis HALKIN KURTULUŞU gazetesinin satışını yasadışı gösterebilmek için, her seferinde çok sayıda polis arabasını Konak meydanına yığarak ve arkadaşların üzerine yürüyerek onları kaçırmaya ve saldırısını meşrulaştırmaya çalıştı. Buna karşılık hep bir ağızdan "HALKIN KURTULUŞU engellenemez" diye bağırarak ve zorbalığı halka göstererek karşı kondu.

Afişlemeler sırasında da afiş guruplarını tehdit ederek, afiş malzemelerine elkoyarak, üzerlerine saldırarak engel olmaya çalıştılar.Sırf yıldırmak amacıyla Demokrat Yurtsever Personel Derneği ve İ.T.B Fakültesi öğrenci derneğinin ortak olarak kaldığı binayı gece saat iki de makinalı tabancalı polislerle bastılar. Fakat İ.T.B.F. Öğrenci Derneği yönetim kurulundaki arkadaşlarımızın yerinde müdahalesi sonucunda geri çekildiler.

Bütün bunlardan görüldüğü gibi bütün baskı ve saldırılara anında cevap verildi, karşı konuldu. Fakat bu yeterli değildi. Devrimciler polis saldırısı karşısında sadece kendi güçlerini çıkarmakla yetinmemeli, özellikle baskıları halka duyurarak, devrimci, demokrat, yurtseverlerin karşı koyuşu da sağlanmalıydı.

3-Böyle çok yönlü ve güçlü bir kampanya tecrübemizin olmaması nedeniyle yeterli organizeyi yapamadık. Hazırlık süresinin kısalığı da bu konuda etki etti. Bütün bunların sonucu olarak ta HALKIN KURTULUŞU sempatizanı arkadaşların tümünü çalışmalara seferber edemedik.

4-Miting sırasında bizim sıralarımızın arasında Kürtçe sloganların yazılı olduğu pankart yoktu. Daha sonra Kürt marksist Leninisti arkadaşlarımızın uyarılarıyla bu hatamızın basit bir unutkanlık sonucu değil, HALKIN KURTULUŞU'nu iyi izlememek ve onun siyasetini iyi kavramamak sonucu içine düştüğümüz, objektif olarak meseleyi önemsememe tavrımızın bir sonucu olduğunu tespit ettik.

KAMPANYA ÇALIŞMALARI VE YUKARIDA SIRALADIĞIMIZ HATALARIMIZ BİZE EN TEMEL OLARAK ŞUNLARI ÖĞRETTİ:

Hiçbir devrimci mücadele, emekçi kitlelerin aktif katılması ve desteği olmadan güçlü ve uzun süreli olarak yürütülemez. Bunun için en geniş emekçi kitlelerin mücadeleye katılması için çalışmalı; ajitasyon-propaganda da bu amaca yönelik olmalıdır.

Bağış kampanyası karşısında emekçilerin fedakarca davranışlarının da gösterdiği gibi, mücadelemizin maddi olanaklarını sağlamada dayanacağımız ana güç, halktır.

HALKIN KURTULUŞU' nun toplu olarak satıldığı yerlerde kitle ile bağlar daha iyi kurulmuş, daha güçlü destek sağlanmıştır. Bu da proleter devrimci kitle yayın organımızın, mücadelemizdeki önemli rolünü açıkça göstermektedir. Bunun için HALKIN KURTULUŞU'na sımsıkı sarılmalı, onu elimizin uzanabileceği her yere, mücadelenin verildiği her alana uluştırmalıyız.

TÜM ÇALIŞMALARI PLANLAMAK, GÜÇLERİMİZİ AKILLICA YÖNLENDİRMEK GÖREVLERİN YARI YARIYA YAPILMASI ANLAMINA GELMEKTEDİR. BU NEDENLE EN UFAK BİR EYLEMDEN ÖNCE BİLE İYİ DÜŞÜNÜLMÜŞ, AYRINTILI BİR PLAN YAPILMALIDIR.

İTTİFAK VE GÜÇBİRLİĞİ ORTAK EYLEME GİREN GURUPLARLA İDEOLOJİK VE SİYASİ MÜCADELENİN TATİL EDİLMESİ ANLAMINA GELMEMELİDİR. BÜTÜN İTTİFAK SÜRESİNCE HATALI TAVIRLAR SERGİLENMELİ VE MÜCADELE DAHA DA KIZIŞTIRILMALIDIR.

Her türlü baskıyı teşhir etmek ve tüm devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin, baskılara karşı güçlü bir muhalefetini yaratmak çok önemlidir. Bu nedenle başta proleter devrimci kitle yayın organımız HALKIN KURTULUŞU olmak üzere, yayın organlarından yararlanılmalıdır.

KAMPANYALAR YOLU İLE ÇOK YÖNLÜ VE UZUN SÜRELİ MÜCADELELER, HAYATIN HER ALANINA UYGULANMALIDIR.

PROLETER DEVRİMCİLER.

Sağmalcılar cezaevindeki tutuklu ve mahkumların kampanya değerlendirmesi

Biz Sağmalcılar Cezaevindeki devrimci ve yurtseverler olarak çalışmalarımız önce koğuşumuza gelen diğer mahkumlara kampanyanın genel içeriğini anlatma şeklinde oldu. Bu anlatılanlardan sonra tutuklu arkadaşlar da çalışmaya fiili olarak katıldılar. Kendi istekleriyle koğuşları gezerek imza topladılar ve "Halkın Kurtuluşu"na gönderilmek üzere bize verdiler. Bazı mahkumlar kampanyayı değerlendirme çalışmasına da katıldı ve bize bu değerlendirmeleri yazıp getirdiler. Bir mahkum arkadaş şunu yazıyor:

"HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNİN FAŞİZMİ İŞKENCE VE SİYASİ CİNAYETLERİ PROTESTO KAMPANYASINI BİZ SİYASİ OLMAYAN MAHKUMLAR CANDAN DESTEKLEDİK. DEVRİMCİLERİN SAFINDA YER ALDIĞIMIZI BİR KEZ DAHA KESİNLİKLE BELİRTİRİZ. DEVRİMCİLERİN HAYATLARINI EZİLEN SINIFLARIN KURTULUŞU İÇİN HARCADIKLARI, BİZ MAHKUMLARCA APAÇIK BİLİNMEKTEDİR."

Diğer bir mahkum arkadaş ise: ".. KAMPANYA ÇALIŞMALARI MAHKUMLAR ÜZERİNDE OLUMLU BİR ETKİ BIRAKTI. ÇOĞUNLUĞU HALKIN BİR PARÇASI OLAN MAHKUMLARLA DEVRİMCİLER ARASINDAKİ BAĞLAR ÇELİKLEŞTİ, UZLAŞMAZ MÜCADELECİ KARARLILIĞIMIZIN HALK TARAFINDAN KAVRANMASINA HİZMET ETTİ..." diyor.

Bir başka mahkum arkadaş, "KAMPANYANIN OLUMLU YANLARIYLA BİRLİKTE ESAS OLARAK, ZULÜM, İŞKENCE VE CİNAYETLER TÜM HALKA EN ÇOK DA MAHKUMLARA UYGULANIYOR. ÖRNEĞİN BÜTÜN CEZAEVLERİNDE OLDUĞU GİBİ SAĞMALCILAR CEZAEVİNDE DE BİZ MAHKUMLARA FALAKA VE HÜCREDE DÖVME GİBİ İŞKENCELER ACIMASIZCA YAPILIYOR. BU NEDENLE KAMPANYANIN YALNIZCA "SİYASİ" ADI ALTINDA OLMASI KONUNUN MAHKUMLARA KAVRATILMASI GÜÇLÜĞÜNÜ DOĞURDU" diye yazıyor.

Burada kampanyaya katılanlarla birlikte katılmayanlar da oldu. Katılmayanların çoğunluğu tekrar işkence yapılacağından korkuyordu. Geriye kalan azınlık ise cezaevinde özel bir yeri olan, idare ile işbirliği ederek, içeride de sömürülerini sürdüren, bu niteliklerinden dolayı da geceleri dışarıya gezmeye gidebilen, hap, esrar, kumar ticaretini ellerinde bulunduran cezaevi ağaları idi.

Sağmalcılar Cezaevindeki
devrimci ve yurtseverler

Hemû 'Karkerên Dinê û Xelkên Bindest Yekbin!

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin!

HALKIN KURTULUŞU

Irak Kürdistanı'nda görevli eski bir peşmerge komutanı ile konuştu

"Barzani bütün cephelere birer delege göndererek; Bu şartlarda direnmenin cinayet olacağını, peşmergelerin silahlarını İran yetkililerine vererek kendilerinin de İran'a sığınmalarını istedi."

"Kürt devrimi çelişkilerle dolu bir devrimdi. Ve herşeye rağmen halk korkunç bir fedakârlık anlayışıyla mücadele etti. Barzani ve çevresi son anda bile menfaatlerini düşünüyordu. Ama öte yanda da Leyla Kasım'lar vardı."

önce İç şartları görmemiz gerekir

SORU: İran sınırının kapatıldığı döneme kadar savaşın gelişimi nasıl oldu?

CEVAP: Son savaş tamamen dengesiz bir savaştı. Irak kuvvetlerinin elinde Sovyetler Birliği'nin verdiği son model silahlar, son model bombardıman uçakları vardı. Irak Kürtlerinin elinde ise, daha çok hafif silahlar vardı. İran askerlerinin elinde son model silahlar olmasına rağmen onlarda bu silahları istedikleri zaman kullanıyordu.

Kanımca yenilginin nedenlerini araştırırken gerçekçi olmak istiyorsak, önce iç şartları görmemiz gerekir. Dış şartlar da yenilgiyle etkili olduysa da, dış şartlar ikincil rol oynadı.

İran'lılara aslında liderlik te sonuna kadar güvenmiyordu. Bir gün aynı silahların Kürt halkına da çevrilebileceğinin az çok bilincinde idiler. Bu nedenle, bir yandan da Irak hükümeti ile el altından anlaşmaya çalışıyorlardı. Yenilgiden on ay kadar önce bir Kürt heyeti gizlice Sedat'a giderek Kürtlerle, Irak hükümeti arasında arabuluculuk yapmasını istediler.

Sedat bu işin tam tersini yaptı. Bu sıralarda Şah Sedat'ı ziyaret etmişti. Sedat bu ziyaret sırasında Şah'a, Kürtlerin kendisini ziyaret ederek, Irak hükümeti ile arabuluculuk teklip ettiklerini söyledi. Ve Şah ile, Irak hükümeti arasında arabuluculuk yapmaya hazır olduğunu bildirdi.

Şah Mısır'dan döndükten sonra yardımı azaltmaya başladı. 1975 şubatında ortaya çıkan bu durumu bir çok Kürt geçici bir durum olarak değerlendirdi.

Bir ay sonra, 4 mart 1975'te İran ile Amerika arasında yeni bir anlasma imzalandı.

İran ve Irak anlaşması

Bu anlaşmanın imzalanmasından sonra Cezayirde OPEC ülkeleri toplantısı yapıldı. Bu kez İran'ı temsilen, bizzat Şah, Irak'ı temsilen de Başbakan toplantıya katıldılar. Opec toplantılarının sonunda, Şah ve Başbakan İran'la Irak arasında yeni bir anlaşmanın imzalandığı müjdesini! verdiler. Açıklanan anlaşmanın en önemli üç maddesi şunlardı:

a- İran hükümeti, Kürtlere İran sınırını kapatacak, Kürtlere yardımı kesecekti. Irak ve İran hükümetleri sınır bölgelerinde ortaya çıkan hareketleri bastırmak için birbirlerine destek olacaklardır.

b- Irak gerek kara sınırında, gerek denizde belli bölgeleri İran'a vermeye razı olmuştur. Şattülarap körfezinin İran'a ait olduğu ve bu körfezi kullanabileceği kabul edilmiştir.

c- Daha önce İran tarafından işgal edilen adaların İran'a ait olduğu kabul edildi.

Böylece, Elbette Amerika ve Sovyetler Birliği gibi süper güçlerin de bilgisi çerçevesinde, Irak bir sürü taviz vererek, Kürt mücadelesinin bastırılması konusunda İran ile anlaştı.

Şah İran'a döndükten sonra Barzani'yi yanına çağırarak! durumu bildirdi ve Barzani ve taraftarlarının arzu ederlerse mülteci olarak İran'a gelebileceklerini söyledi.

Barzani, Şahın yanından döndükten sonra,bütün cephelere bir delege göndererek İran ile Irak'ın anlaştığını, ama bunun bizi ilgilendirmediğini,kürtlerin mücadelesinin süreceğini bildirdi.

Yenilgi ve yılgınlık

İki gün sonra ise, Barzani bütün cephelere birer deleğe daha göndererek; bu şartlarda direnmenin cinayet olacağını, peşmergelerin, Silahlarını İran yetkililerine vererek, kendilerinin de İran'a sığınmalarını istedi.

Bu dönem Kürt halkı için unutulmaz acılarla dolu bir dönem oldu. Halkın moralini tamamen bozmak için hükümet kuvvetleri saldırılarına devam ediyor, bir yandan da radyodan sürekli yayın yaparak teslim olunmasını istiyordu. Liderlik, KDP diye bir şey kalmamıştı. Halk neye ve kime inanacağını şaşırmış kendi başının çaresine bakmaya çalışıyordu. Ne yapmak gerektiğini sormak için kumandanlığa gidenler, çaresizlik içinde kadınlar gibi ağlıyan sorumluları buluyordu karşılarında Barzani ise Tahran'dan boyuna teslim olun diye haberler gönderiyordu.

Daha sonra öğrendiğimize göre KDP siyasi büro üyelerinin bazıları çaresizlik içinde Rusya'dan yardım almaya çalışmışlar ama bunda da başarı sağlayamamışlardı.

Bu durumda büyük bir düzensizliğin ortaya çıkması kazınılmazdı ve öyle de oldu.: Peşmergelerin kimi, silahlarını kırıyor, kimi yere gömüyor kimi de silahıyla birlikte İran'a teslim oluyordu. Irak hükümeti teslim olanlara Af çıkaracağına söz verdiği için, Irak'a teslim olanlarda oluyordu.

SORU: Siz Irak'tan nasıl ayrıldınız?

CEVAP: Ben bazı arkadaşlarımla beraber 19 Mart'ta terkettim. Son günler bir bağımsızlık savaşçısının yaşayabileceği en korkunç ve kötü anlardı. Boyuna Irak'tan İran'a geçmek için insanlar geliyordu. Her şeyin bittiğini anlayınca İran'a geçtik.

İltica edenleri İran hükümeti Mahabat'ın yakınlarındaki kamplara dolduruyorlardı. Yenilgiden önce bu kamplar KDP tarafından kontrol ediliyormuş. Şimdi ise, tamamen SAVAK'ın kontrolunde idi. Yaşama şartları son derece berbattı. SAVAK yabancı hiç bir yardım teşkilatının hatta gazetecilerin bile kampları ziyaret etmesine izin vermiyordu.

SORU: Barzani hakkında biraz daha bilgi verirmisiniz? Barzani ile hiç karşılaşıp konuştunuz mu?

Barzani her sözü ile Amerika'ya güvenini belirtiyordu

CEVAP: Onu ilk defa Irak Kürt Öğrenci cemiyetinin delegesi olarak katıldığım bir toplantıda gördüm. O sıralarda herkes gibi benim gözümde de bir kahramandı. İkinci defa görüşüm ise son savaş sırasında oldu. Bu kez tümüyle değişmişti. Her sözünde Amerikaya güvenini belirtiyor. Onların yardımı olmadan bağımsızlığın olanaksız olduğunu belirtiyordu. (CIA raporunda belirtildiği gibi,Kürdistan'ı Amerikan'ın 53. eyaleti yapmaya hazırdı.) Son gördüğümde ise, yenilgi sıraları idi. Tamamen değilse de morali bozuktu: "Uluslararası şartlar müsait olmamakla beraber, hala herşeyi kaybetmedik" diyordu. Oysa o sıralar bizzat kendisi tarafından halkın kaderi, emperyalistlere ve gericilere teslim edilmişti.

Bu kadar uzun bir mücadele geçmişi olmasına rağmen Barzani'nin sonunda ihanet noktasına kadar gelmesinin, en büyük nedenlerinden birisi. Teori ideoloji gibi şeylere, partiye önem vermemesi idi. Herşeyi silahlar halleder, bütün mücadelenin sorumluluğunu da ben kaldırırım diye düşünüyordu. Elbette onun düşünceleri, geldiği sınıf kökenini yansıtan ve hiçbir zaman değiştirmediği, gerici, feodal, hatta dini bir düşünce tarzı idi.

Barzani yenilgiden sonra ise bir müddet Şah'ın misafiri olarak İran'da kaldı. Daha sonra da, CIA ajanlarının muhafazasında ABD'ye gitti. Kanserden rahatsız olduğu için, büyük bir hastahanede tedavi oldu. Aldığımız haberlere göre şimdi tamamen iyileşmiş.

Kürt devrimi acı çelişkilerle dolu bir devrim idi. Ve herşeye rağmen halk korkunç bir fedakarlık anlayışıyla mücadele etti. Barzani ve çevresi son anda bile menfaatlerini düşünüyordu. Ama öte yanda da Leyla Kasımlar vardı. Biliyorsun Leyla Kasım bir üniversite öğrencisi idi ve son savaş sırasında Peşmergelere yardım ettiği gerekçesiyle tutuklandı. Hükümet kendisine af dilerse bırakılacağını söyledi. Leyla'nın cevabı ise şu oldu: "Ben af diliyorum. Ama faşist ve şoven hükümetten değil. Halkımdan özür diliyorum, çünkü halkımın bağımsızlık mücadelesine yeterli katkım olmadı." Ve ilk defa bir kadını idam etti afaşist hükümet. Şimdi, bütün emperyalistler, gerici Şah rejimi, Irak diktatörlüğü, Kürtlerin bağımsızlık mücadelesini yendikleri için seviniyorlar. Ama seçinçleri boşunadır. Yenilen sadece gerici önderliktir. Leyla Kasım'lar yenilmedi ve ahalk yeniden mücadeleye hazır.

devam edecek

Yenilen sadece gerici önderliktir. Leyla Kasım'lar yenilmedi ve halk yeniden mücadeleye hazır.

the village VOICE February 23, 1976 (pp 84 thru 88 exerpts)

Select Committee's Investigative Record (PIKE REPORT)

As our ally's aid dwarfed the U.S. aid package, our

Barzani ve CIA arasındaki ilişkileri ortaya koyan belgeler

YABANCI DEVLET BAŞKANI: İRAN ŞAHI
"MÜTTEFİKİMİZ" : İRAN
MÜTTEFİKİMİZİN DÜŞMANI
MÜTTEFİKİMİZİN SINIR KOMŞUSU : IRAK
ETNİK GRUP: KÜRTLER (IRAK)
ETNİK GRUP BAŞKANI: BARZANİ
CIA BÖLGE KOMUTANI: CIA'NIN İRAN'DA GÖREVLİ BAŞKANI

ABD TEMSİLCİLER MECLİSİ'NİN OLUŞTURDUĞU KOMİTENİN CIA'YA İLİŞKİN İSTİHBARAT RAPORU THE VİLLAGE VOİCE ADLI DERGİNİN 13 ŞUBAT 1976 TARİHLİ SAYISI (19.1 1976 DA TAMAMLANDI FAKAT 16.2.1976'YA KADAR AÇIKLANMADI)

Komitenin Soruşturma Tutanağı (Pike Raporu)

Üç Proje

Derinlemesine araştırılan üç proje, Amerika'nın Hindiçinindeki deneylerinden ayrı olarak, en son yapılan büyük çalışmalardan seçilmişti ve çeşitli gizli faaliyetleri kapsıyordu. Birincisi, müttefik bir ülkedeki Amerikan yanlısı unsurların seçim yatırımı idi. İkincisi, Başkanlıkça yönetilen güçlerin, üçüncü bir ülkenin başkanının isteği üzerine bir isyan hareketinin desteklenmesiydi. Sonuncusu, siyasi faaliyet, askeri eğitim ve Angola'daki batı yanlısı güçlere yardımı kapsıyordu. Son proje, kısmen üçüncü bir partinin de talebiyle başlatılmıştı.

• • • •

ABD silahlarının ve parasının alıcıları, müttefikimizin sınırındaki bir ülkede özerklik için savaşan asi bir etnik gruptu. Sınırdaki ülke ve müttefikimiz uzun zamandır birbirlerine düşmandırlar. İdeolojik yönelmeleri ve ABD ile olan ilişkileriyle esasta birbirlerinden ayrılırlar.

• • • •

Müttefikimizin yardımı Amerikan yardımını gölgede bıraktığından, yardımımız sembolik gözükebilir. Komiteye sağlanan dökümanlar gösteriyor ki, ABD, asi grubun, yabancı devlet başkanı tarafından bir anda terkedilmemesini sağlayacak bir biçimde etkili bir garantör olmuştur. Bu mutlak teminatlara rağmen, 3 yıllık mücadele, binlerce ölü ve 16 milyon ABD dolarından sonra asiler, müttefikimiz tarafından aniden yardımdan (destekten) mahrum bırakılmıştır.

Görülüyor ki, ABD müttefikimizin kışkırtmalarını takviye etmese asiler merkezi hükümetle bir uzlaşmaya varıp daha fazla kan dökülmesini önleyerek en azından bir özerklik kazanabilirlerdi. Halbuki müşterilerimiz, binlerce ölü ve 200.000 mülteci ile çarpışmayı sürdürmüşlerdir.

• • • •

Belki Başkanın 40'lar Komitesine aldırmamasından daha çok, komiteyi ABD nin ve müttefikinin aleni "zafer yok" siyaseti rahatsız etmiştir. Komite'nin elindeki dökümanlar, Başkanın Dr. Kissinger'in ve yabancı devlet başkanının, müşterilerimizin kazanmalarını istemediklerini açıkça göstermektedir. Onlar, asilerin düşmanlıklarını, müttefikimizin komşusu olan ülkenin kaynaklarını tüketecek kadar sürdürmelerini yeğlemişlerdir. Bu siyaset, savaşmayı sürdürmeleri için desteklenen müşterilerimize bildirilmemişti. Gizli faaliyet koşullarında bile, bizimkisi menfaatçi bir yatırımdı.

• • • •

Bütün Amerikan yardımı işbirlikçimiz aracılığıyla yapıldı; onun lojistik yardımı olmaksızın direk müdahale olanaksızdı. Böylece bizim ulusal çıkarımız onunkiyle içiçe geçmiş oldu.

• • • •

Asiler de açıkça gafil avlanmışlardı. Hasımları, yardımın kesilmesinin yakın olduğunu bilerek, anlaşma imzalandığının ertesi günü topyekûn bir araştır ve yok et kampanyası başlattılar. Özerklik hareketi sona ermiş ve eski müşterilerimizin merkezi hükümetin büyük güçleri önünde dağılmıştı.

ABD ve müttefikinin ahlakı hor görme tavrı henüz tamamen son bulmamıştı. Asi önderinin ve bölgedeki CIA başkanının Başkana ve Dr. Kissinger'e direk ricalarda bulunmalarına rağmen, ABD, askeri yardımın ani son verilmesiyle ortaya çıkan binlerce mülteciye insani yardım götürmeyi reddetti. Komite personeline yüksek bir ABD görevlisi tarafından hatırlatıldığı gibi, "gizli faaliyet misyonerlik çalışmasıyla karıştırılmamalıdır".

Etnik grubun lideri müttefikimizin niyetlerine karşı güvensizliğini fırsat düştükçe belirtmiştir. Fakat beyanlarında sık sık ifade ettiği gibi Birleşik devletlere diğer hiçbir "büyük devlete" güvenmediği kadar güvenmiş ve davasının başarıya ulaşırsa "51. eyalet olmağa" hazır olduğunu söylemiştir. (Örnek olarak bkn. bölge komutanından DCI'ya gönderilen 16 Ocak 75 tarihli telgraf.) Buna ilaveten Dr. Kissinger'e olan hayranlığı, hediye olarak gönderdiği üç halı ve daha sonra Dr. Kissinger'in evlenmesi vesilesiyle hediye ettiği altın ve inci gerdanlıkla ifade edilmişti. 20 Mayıs 1974 tarihini taşıyan ve Brent Scowcroft'a gönderilen bir yazı hediyelerin gizli tutulması gerektiğini açıklamaktadır: "Bildiğiniz gibi Birleşik Devletler Hükümeti ve etnik grup arasındaki ilişki son derece hassastır. Mevcudiyeti şiddetle gizli tutulmuştur. Bu nedenle Dr. Kissinger'in bu hediyeleri aldığı gerçeği de aynı şekilde gizli tutulmalıdır. ....."

..... Etnik grubun giderek kötüleşen durumu, onlara yardım eden uluslardan hiçbirinin, onların özerk bir devlet kurma amaçlarını gerçekleştirmelerini ciddi olarak arzu etmedikleri gerçeğini yansıtmıştır. 22 Mart 1971 tarihli bir CIA yazışması Müttefikimizin ve ABD'nin durumlarını açıkça ortaya koymaktadır: "Müttefikimizin, resmen bir özerk hükümetin kurulmasını hoş karşılamayacağını düşünmeliyiz. Müttefikimiz de bizim gibi, Etnik grubun yarı-özerkliklerini vazgeçmeyi reddetmesiyle müttefikimizin düşmanının gerçekten zayıf düştüğü bir durum olduğunu görmüştür. ".... Ne müttefikimiz ne de biz sorunun şu veya bu biçimde çözümlenmesini arzu etmiyoruz."

CIA, müttefikimizin, düşmanıyla olan sınır anlaşmazlığını hallettiği anda etnik grubu terkedeceğini önceden haber almıştır. Projenin onaylanmasından iki ay sonra 12 Ekim 1972 tarihli bir CIA yazışmasında şöyle denilmektedir: "Müttefikimiz, eğer düşman sınırlara ilişkin daha önce varılan bir anlaşmayı feshetmeyi alenen kabul ederse bölge barışı sağlamaya hazır olduğunu bildiren mesajını göndermek için diğer bir kişi Dışişleri Bakanını kullanmıştır. Buna ilaveten CIA yazışma ve telgrafları, "Müttefikimizin Etnik grubu, komşusuyla olan anlaşmazlığında "oynanacak bir kart"

De.sa.7.sü.3'de

Yaşasın köylülerin devrimci mücadelesi

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET

Osmanlı sultanlarının feodal beylerin, ağaların sömürüsü ve zulmü altında yüzlerce yıl kahır çeken Türkiye köylüsü, bu gün daha azgınca ve katmerli sömürülüyor, eziliyor.

Çünkü artık köylüler, ağanın, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve emperyalizmin sömürüsü altında inlemektedir.

Kürt köylüleri ise bunlara ek olarak ulusal baskının, katmerli zulmün, işkencenin hedefi olmaktadırlar.

Bu gün yoksul köylülerin esas meselesi toprak meselesidir. Feodal kalıntıların tasfiyesi esasta toprak meselesinin çözülmesi demektir. Köylülüğün toprak talebi karşılanmadıkça, diğer hiç bir devrimci adım kalıcı bir şekilde atılamaz.

Toprak meselesi reformlar yoluyla, bu günkü sömürü ve zulüm düzeninin çerçevesi içinde çözülemez. Çünkü hakim sınıflar toprakları, toprak isteyen halk sınıflarına vermek bir yana, onların elindeki iki dirhem toprağı bile gaspetmek istemektedirler. Bu nedenle, toprağın "halka dağıtılacağını" söyleyenler yalan söylemektedirler. Her köylü, bu yalanın içyüzünü kendi deneyleriyle öğrenmiştir.

Halk kendi iktidarını gerçekleştirmezse hiçbir esaslı meselesini çözemeyecektir. Devrimci işçi - köylü iktidarı olmadan toprak meselesi de çözülemez. Çünkü, toprak ağalarının ve diğer işbirlikçilerin iktidarı yıkılmadıkça halkın taleplerinin gerçekleştirilmesi hakim sınıflar tarafından engellenecektir. Onların ordusu, polisi, jandarması halkı ezmek içindir.

Bugün yüzbinlerce topraksız, yoksul köylü vardır.

Bugün binlerce köyde elektrik, su, okul, doktor, veteriner yoktur, yol yoktur, en temel ihtiyaçlar yoktur. Ama her köye ulaşabilecek olan, en modern silahlarla teçhizatlanmış bir ordu, çok geniş ve büyük bir jandarma teşkilatı vardır. Jandarma dipçiği yememiş köy yoktur. Askere oğul vermeyen köy yoktur. Vergi vermeyen köy yoktur. Ama doktor görmemiş köy çoktur. Çünkü bu günkü devletin amacı halka hizmet etmek, halkın çıkarlarını korumak ve onların ihtiyaçlarını karşılamak değildir. Bu günkü devletin amacı halkı ezmek, halkı sömürenleri korumak, halkı sömürenlere hizmet etmektir. İşte bunun için devlet, ordusuyla, parlamentosuyla, polisi ve jandarmasıyla köylünün toprak mücadelesinin de karşısına dikilmektedir.

Bu gün henüz devrimci mücadelenin çok başlarındayız. Halk kendi çıkarları etrafında, kendi siyasi önderi etrafında, kendi kurtuluşu için birleşmeyi, sosyal-faşist reformist ve faşist etkileri kırarak, tek bir vücut haline gelmeyi gerçekleştirememiştir.

Oysa hakim sınıflar ve emperyalizm, şimdilik güçlü gözükmektedirler. Onların düzenli orduları, zindanları, cellatları, mahkemeleri vardır.

Bu sadece şunu gösteriyor: daha gidilecek çok yol, yapılacak çok iş vardır. Devrim bu günden yarına, göz açıp kapamayla gerçekleştirilemeyecektir.

Devrimci mücadeleyi hedefine doğru nasıl yönlendireceğiz?

Bugün bu, çok önemli bir mesele halini almıştır.

Çünkü 40 türlü yol şaşırtıcı ve hain'in arasından kurtularak doğru yolu bulmak, halk için hayati bir anlam taşımaktadır. Devrime doğru yürümeli, her adımı ona doğru atmalıyız. Kısa vadeli düşünmemeli, devrime olan inancımızı hiç bir hayalle değiş tokuş etmemeliyiz.

Bugün taleplerimiz için mücadele ederken yine bu anlayış içinde olmalıyız.

Toprağı almak için mücadele etmeliyiz. Ağayı ezmek için mücadele etmeliyiz. İstediğimiz şeyi ekebilmek için mücadele etmeliyiz. Tefeciye, bankaya, soyguncuların eline geçmiş kooperatiflere karşı mücadele etmeliyiz. Jandarma zulmüne karşı mücadele etmeliyiz.

Bütün taleplerimiz için kendi gücümüze güvenmeliyiz. Hiç bir zaman hakim sınıflardan medet ummamalıyız. Çünkü onlar her zaman düşmanımızdır.

Yürüttüğümüz bütün mücadelelerde hakim sınıfların devletinin ve emperyalizmin karşımıza dikildiğini göreceğiz. Çünkü zulmün, yoksulluğun her türlü derdin kaynağı onlardır.

Bugün haklarımızı almak için yürüttüğümüz bütün mücadeleler, bize birer okul olmalıdır.

Gerçek kurtuluşumuz olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferine yürürken, haklarımızı savunarak, daha sonra gelecek olan büyük sınıf savaşlarına hazırlanmalıyız. Kararlı kitle mücadeleleri içinde, hakim sınıfları ve emperyalizmi kesin olarak yenmeyi öğreneceğiz.

Köylüler ve işçiler tek bir mücadele bayrağı altında birleştikçe, devrim yolunda savaşmaya cesaret ettikçe, emperyalizmin ve hakim sınıfların düzlerinin bağı çözülecektir. Bu kof canavarlar halkın gücü karşısında mutlaka darmadağın olacaklardır.

Kadın ve erkek köylüler!

İşçi sınıfıyla birleşin! Omuz omuza, kol kola, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerleyelim!

Tek kurtuluş budur!

Kahrolsun Sömürü ve Zulüm Düzeni! Köylülerin Haklı İstekleri Karşılanmalıdır

Tavukçukuru, Öksüzler, Hacılar, Bekirler, Kocaköy, Kocahaliller Bergama kazasına 28-35 km. uzaklıkta köylerdir.

Köy yolları yapılmalı ve onarılmalıdır

1968 yılında köyümüz yolları yapılırken müteahhitle anlaşan yetkililer yolumuza çakıl yerine toprağın dökülmesine göz yumdular. Birçok çukurlara ve hendeklere köprü yapılmadığı için yolun üzerinden akan sular kısa zamanda yolu bozdu. Bu yol yapıldığından beri tamir olmadı. Halbuki bu köylerimizin yolları Kınık ilçesine bağlı çiftlikle birleştirilirse kazaya uzaklıkları 10 km. kadar azalır. Köyümüz yakınında Perlit madeni vardır. Bu madenin sahibi sömürücü hayin (Faşist)in tekidir. Köylerimizin yollarını bu madende çalışan kamyonlar bozduğu halde hiç tamir ettirmemiştir. Köy yollarında 6 ton yükten fazla yük taşınmaz diye kanun olduğu halde bu kamyonlar 15-16 ton yükle bu yolda çalışırlar kimse de kontrol etmez.

Bütün köylere sağlık koşullarına uygun içme suyu sağlanmalıdır

Köylerimizde suyumuz yoktur. Sarnıçlarda birikmiş kurtlu, çamurlu sağlığa zararlı suları içiyoruz. Bu köylerimiz 1962 yılında su getirilmesi için programa alındığı halde, sebepsiz programdan çıkarılmıştır. 1976 yılının Kasım ayında bu köylere getirilecek suyun tesbiti için geldiler. Gelmez olsunlar. Bir daha da gelmediler.

Köylere elektrik verilmelidir

Köylerimizin elektriği yoktur. Her seçimde elektrik getireceğiz diyen milletvekillerini bu yıl konuşturmayacağız. Çünkü onlar yalancıdır.

Her köye sağlık evi yapılmalıdır

Bu köylerimizde sağlık evi yoktur. Her köye sağlık evi yapılmalı, acilen merkez köy durumunda olan Tavukçukuru'na sağlık evi yapılmalıdır.

Parasız veteriner köyleri dolaşmalıdır

Geçen sene hastalıktan bir sürü hayvanımız öldü. Bu sene de ölmekte. Geçen seneden beri hiç veteriner köylerimize gelmedi. Para yatırırsak geliyor. Her ay köylerimizi veteriner dolaşmalıdır.

Köylü istediğini eker; Tütün vs. üzerindeki yasak kalkmalıdır

Köylerimizin en önemli meselesi tütün meselesidir. Nasıl Amerikan hükümeti bizim hükümete ambargo koydu, haşhaş ektirmedi ise; bu hükümet de bize tütün ektirmiyor, tarlalarımıza ambargo koyuyor. Her köyden birkaç kişiye tütün ekme izni verildi. Çoğumuza verilmedi. 170 imzalı bir dilekçe verdik, tütün ekmek için. İzin verseler de ekeceğiz vermeseler de ekeceğiz.

KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!
YAŞASIN YOKSUL KÖYLÜLERİN VE İŞÇİLERİN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

TAVUKÇUKURU, HACILAR
ÖKSÜZLER, BEKİRLER,
KOCAHALİLLER,
KOCAKÖY KÖYLERİNDEN
BİR GRUP YURTSEVER
VE DEVRİMCİ

"Köy halkı bir olduk ağayı topraklarımız dan attık"

Bizler Tunceli Pülümür ilçesine Bağlı Kızılmescit'in Gabzo köyünden yurtsever Devrimcileriz. Bizim köy C.H.P'ye oy verdi diye faşist MC tarafından hiç bir şey yapılmamaktadır. Faşist MC Köy sorunlarımızın tümünü iptal etti. Her ne kadar dilekçe verdiysek, yine biz suçlu çıktık. Oysa şimdi bizim bu sorunlarımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile çözümleneceğini biliyoruz ve bu uğurda Mücadele veriyoruz. Artık ne Faşist düzene boyun eğeriz, ne de C.H.P ye umut bağlarız. Bu partilerin hiç biri bizi kurtarmıyacaktır. Bizi kurtaracak tek bir kuvvet vardır o da kendi yumruklarımızdır. Reformlar bizi kurtaramaz. Ancak biz tüm ezilen halk birleşerek, faşizme karşı mücadele vererek kurtulacağımızı iyi biliyoruz. Her zaman kendi ideolojimize güvenerek mücadele ederiz. Tüm halkın içinde Faşist MC'ye karşı kin ve öfke doludur. Halk birleşmekte ve mücadele etmektedir.

Biz bundan 2 yıl önce köy halkı olarak anlaşamıyorduk. Çünkü köyümüzde Feodal Toprak ağaları vardı. Onlar emekçi halkımızı birbirine düşmancasına saldırtıyorlar, birbirimize düşürüyorlardı. Oysa şimdi biz anlaştık ve ağaları içimizden kovduk. Bizim Gabzo'da 10 yıl önce Faşist veli ağa duruyordu, Köy halkı buna karşı direndi. Onu köyden kovmak istedi, o da direnişi kırmak için bizi köy halkı olarak şikayet etti. Bizi karakollarda sabaha kadar jandarma dipçiğiyle dövdüler. Ama sonunda birliğimizle ağayı köyden kovduk. Karakollardaki komşularımız da geldiğinde son gücümüzle ağanın malını, davarını, çoluğunu, çocuğunu, hepsini kovduk. Artık ağa mağa kalmadı köyümüzde. Biz Gabzo köylüleri olarak birlik olup kendi olanaklarımızla bir lojman yaptık. 1963 de hükümet bir baraka verdi, o zaman yine yol yoktu biz çoluğumuzla, çocuğumuzla üç saatlık uzaklıktaki tahtaları ve saçları sırtımızla taşıdık. Bir çok hayvanlarımız yolda yuvarlanıp öldüler. İşte bu ızdırap ve çile ile barakayı kurduk. Bin bir çileyle o tahtaları araba yolu üzerinden, köye taşıdık. O zaman yine AP başta idi. Zar-zor bir baraka verdi bize, onu da ne zahmetle kurduğumuzu biz biliyoruz. Bu faşist düzenin bize yaptıkları yetmiyormuş gibi her gün fidan gibi gençlerimizi vuruyorlar ama bir gün gelecek ki biz bu hesapları soracağız.

Bizim köy, nüfus bakımından hayli kalabalıktır. Her evin 10-15 nüfusu vardır. Geçim çiftçilik ve hayvancılıktır, o da yeterli değildir. Her gün ezilip sömürülüp duruyoruz. Tek umudumuz Ulusal Demokratik Halk Devrimidir. Bu yolla kurtulacağımızı biliyoruz bu yolda mücadele ediyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.
KAHROLSUN AĞALIK TOPRAK KÖYLÜNÜN.

GABZO'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ KÖYLÜ

Ağaların topraklarımızı gaspetmesine izin vermeyeceğiz

Köyümüz Maraş'ın Pazarcık kazasına bağlı bir dağ köyüdür. Köyümüzün bitişiğinde faşist toprak ağalarından Hilmi Bey 6 bin dönüm araziyi satışa çıkardı. Biz iki köy halkı aramızda para toplayıp, almayı düşündük. Bizim komşu köyümüz olan Gölbaşı kazasına bağlı İnekli köyünde olan faşist toprak ağası Bekir ağanın oğlu Kenan bu arazinin yarısını yalnız başına satın aldı. 3bin dönümünü de biz iki köy aldık.

Köyümüzün sınırında 400 dönüm hazine arazisi vardır. Biz köy halkı olarak iki üç sefer müdahalede bulunduk, faşist köy ağası Hilmi Bey köyün üzerine jandarmaları saldırdı, toprakları vermedi. Şimdi ise faşist toprak ağası Bekir ağanın oğlu Kenan'la Hilmi bey işbirliği yapıp 400 dönüm arazinin tapusunu çıkartarak, kendilerine mal edilmek istenmektedir.

Köyümüz fakirdir ve devrimci fikirler, hareketler hızla yayılıyor. Faşist toprak ağaları Bekir ağanın oğlu Kenan ve Bekir ağa, köylülerin devrimci mücadelesini durdurabilmek için sürekli baskı yapıyor. Ama ne onlar, ne de onlar gibiler mücadelemizi durduramıyacaktır.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

BAŞPINAR KÖYÜNDEN
BİR KÖYLÜ DEVRİMCİ

"Ne güne dek ağaların, beylerin işçileri olacağız"

Bizler Kahraman Maraş'ın Pazarcık ilçesine bağlı Söğütlü köylüleriyiz. Faşist MC yoksul halkımızın bilinçlenmesini istememektedir. Köyümüzde 140 öğrenci okula gitmektedir, 5 öğretmenlik kadro varken, iki öğretmen derse girmektedir.

Köyümüzün suyu çok azdır. 1968'de dilekçeyle başvuruldu. 1976'da su getirilmesine başlayan mütahit Ali Küpeli tarafından 7 kilometre kanal kazıldı ve borular döşendi. Köye bir kilometre kala bir köylünün mütahite ve Devlet Su İşleri mühendisine karşı gelerek "suyun geleceği yer daha önce benim tarlamın yüz metre uzağından çizilmişti, şimdi neden tarlamın içinden kanal kazıyorsunuz" demesi mütahit ve mühendise bir banane oldu.

İkisi anlaşarak suyun orada kalmasını kararlaştırdılar. Mütahit köylüye, mühendise 5-10 bin lira rüşvet vermesini teklif etti. Yoksul köylüler bu rüşveti vermediler ve suyumuz orada kaldı. Halkımız her ne kadar susuz da kalsa, yolsuz da kalsa, okulsuz da kalsa faşist MC hiç bir zaman bizi yıldıramıyacaktır. Bizler davamızda kararlıyız. Mücadelemiz sınıf mücadelesidir ve devam edecektir.

KAHROLSUN HALKA ZULMEDENLER!
İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE DEMOKRATİK DEVRİMDE!

SÖĞÜTLÜ KÖYÜNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

Devlet Bizim Devletimiz Olmadıkça Topraklarımız da Bizim Olmaz

Köyümüz Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin Urfa ili Bozova ilçesine bağlı Kepirce köyüdür.

Köylünün dörtte üçünün toprağı yoktur. Ancak dörtte birinin az miktarda toprakları vardır. Eskiden seksen hane olan köyümüzde herkesin az çok kendisini geçindirecek kadar toprağı varmış. Çevredeki ağalar hem kaba kuvvetle hem de devletle söz sahibi oldukları için bu toprakları rahatlıkla ellerine geçirmişler.

Hasan ağa, Osman ağa, Bekir ağa toprakların dörtte üçünü ellerine geçirmiştir. Köylüye para yardımı yapıp (!) kendilerine çift için öküz vs. almıştır. Köylü kendisine yapılan bu yardımlara çok sevinmiş ve Hasan ağa da durmadan yardım ilişkilerini geliştirmiştir. Kendi toprakları yetersiz olduğu için bir kısım köylü ağanın toprağında yarıcı olarak çalışmıştır.

Borç isteme zamanı gelince ağa halkı sıkıştırmıştır. Yarıcıyı sıkıştırmıştır, elden borç para verdiği kişiyi sıkıştırmıştır. Halkın vereceği pek birşeyi olmadığından "Ağam az da olsa gel sana topraklarımızı verelim" demiştir.

Ağalar toprakları halktan satın aldıklarını söylüyorlar. Kendileri için doğrudur. Asıl meseleyi anlattık. Üç-beş kuruş ile halkı kandır, soy, soyduktan sonra haklıyım de. Topraksızlıktan perişan olan halka artık yarıcılık da vermiyorlar. Çünkü karasabanla toprağı sürme yerini makina ve traktöre bıraktı.

Halk halen zaman zaman ağadan borç istemeye yeltenir. Ağanın verdiği cevap "Toprağın var mı?". Aynen banka gibi. Tapulu tarlası olana kredi, tapusuz az topraklı köylüye hayır. İşte buna Kepirce köyü sömürü bankası denir. Açlıkla, başbaşa kalan köylü kendi kendine düştü. Kan davası başladı. Bir kişi öldü. Köy ikiye bölündü, bir kısmı göçe zorlandı.

Binlerce dönüm toprağı kaybolan köylü şimdi bunun sebebini anlamaya başlamaktadır. Bir köylü şöyle diyor; "Ben Hasan Ağa'ya silahımı çekerek, iki göz evimi zorla aldım. Kendi yaralarımızı kendi bilek ve gücümüzle sarabiliriz."

Toprak reformu masalı da bizi artık kandıramamaktadır. Hükümetlerin ağalık demek olduğunu biliyoruz. Ağalarla bir oldukça toprak dağıtımının, reformun imkansız olduğunu görüyoruz. Devlet bizim, yani işçilerin, köylülerin olmadıkça bu işler düzelmez, topraklarımız bizim olmaz. Şimdi artık birlikte mücadele etmenin zamanının geldiğini anlıyoruz.

Gübre meselesine gelince: Toprağımız yok. Olan da uzun bir süre ve çetin uğraşılardan sonra 3-4 torba gübre alabiliyor. Bozova'da ziraatta dağıtılan gübreleri ağalar, binlerce dönüm toprakları için alıyorlar, geri kalan fazlalıkları kamyonlarla piyasaya sürüyorlar. Genellikle köylü ancak gidip oradan satın alabiliyor.

Yakın köy ve merkezde bir kooperatif var. Orada da çıkarcılar, ağalar hakim, onların elinde. Köylüler üye olmaktan çekiniyorlar. Çünkü zamanında üye olmuşlar bir fayda görmemişler. Ağalar gübre yığıyor, köylüler dumanını görüyor.

Bankalardan krediyi belli kişiler ve ağalar alıyor. Köylü, az topraklı ve topraksız köylü alamıyor. Bu durumları görüyoruz. Kin ve hıncımız bileniyor.

Hasan ağanın 2 kardeşi daha vardır. Osman ağa Bekir ağa. Harran Ovası Kepirce köyü, Kızıl Kilise köyü, Hırabalar, Yaylak nahiyesi, Suluova ve Fırat'a kadar hükmedip 3 köye sahip kişilerdir. Binlerce dönüm topraklara sahiptirler. Ağaların 5 traktörü var. Köylünün traktörü değil, öküzü bile bulunmaz. Toprağın dörtte üçü Kepirce köyünde ağanın elinde.

Bizler aracı ve tefeciden, ağalardan usandık. Toprağımızı almak ve kendi düzenimizi kurmakta kararlıyız.

TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN
KAHROLSUN AĞALIK!

KEPİRCE KÖYÜNDEN
BİR KÖYLÜ

işçi köylü mektupları

HALK DÜŞMANI FAŞİSTLERİ ARAMIZDA BARINDIRMAYALIM

G-Antep'te halkın ve devrimci, yurtsever gençliğin yükselen mücadelesini engelleyebilmek için resmi ve sivil faşist güçlerin aylardan beri düzenledikleri tertip ve saldırılara her gün bir yenisi eklenmektedir. Faşist beslemelerin halkın saflarında korku, yılgınlık ve teslimiyet havası yaratmak amacıyla düzenledikleri bu saldırılar her seferinde Antep halkının direnişi karşısında etkisiz kalmaktadır. Korku ve yılgınlık yaratmak bir yana Antepli emekçilerin, devrimcilerin ve yurtseverlerin faşistlere, sosyal faşistlere olan nefretlerini bilemekte mücadele azimlerini pekiştirmektedir. Aşağıda özetini verdiğimiz bildiri, Antep halkının kararlılığını bir kez daha yansıtmaktadır.

Emekçi Halkımız.

Yurdun her yanında sürdürülen bu saldırılar aynı azgınlıkta şehrimiz emekçi halkınada yönelmiş bulunuyor. Birçok emekçi halk evladını katlettiler. Proleter devrimci işçi Yaşar Çatalbaşı, öğrenci Rifat Çiçek, emekçi İmam Şahin bu köpeklerce öldürüldüler. Hasan Mert ve daha bir çoklarını yaraladılar. Bununlada yetinmeyen köpek sürüleri işyerlerini basmaya kadar işi vardırdılar. Devrimci yayın satan kitap evlerine, kahvehanelere, yurtseverlerin dükkanlarına polis desteğinde baskınlar yapıyorlar.

Tüm bunların nedenlerini ve hakim sınıfların şehrimizdeki uzantılarını, tezgahlayıcılarını çok iyi biliyoruz. En başta Süleyman Demirel'in ortağı Hilal İplik fabrikası sahibi Sami Konukoğlu, toprak ağası Cengiz Gökçek, avukat Mehmet Çapar, Avukat Mehmet Yıldırım ve daha bir kaç uşak hazırlanan planları yürürlüğe koyuyorlar. Üs olarak kullandıkları faşist yuvası Eğitim Enstitüsünü insan gücü ve silah deposu olarak kullanıyorlar. MHP ve Ülkü Ocaklarını Çevreye saldırı üssü olarak çalıştırıyorlar. Ayrıca çeşitli yerlerde de mevzilenmiş bulunuyorlar. Ünaldı Ülkü kahvesi, Karşıyaka Otağ Kitabevi ve çevresi, sanat okulu yanındaki kahve vb. gibi.. Halkın Kurtuluşu uğrunda verdiği mücadele ne bu it sürülerince nede onların destekçileri tarafından durdulamıyacaktır.

YİĞİT HALKIMIZ;

FAŞİST KÖPEKLERDEN ALIŞ VERİŞ ETMEYİN,
ONLARA EV VERMEYİN, MAHALLENİZDE OTURTMAYIN, SÜPÜRÜP İÇİNİZDEN ATIN.
HALK KAHVELERİNE, HALK DÜŞMANI FAŞİSTLERİ SOKMAYIN.
DEVRİMCİ, YURTSEVER, EMEKÇİ HALKIMIZ; FAŞİSTLERE KARŞI BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM.
BİR CEPHE OLUŞTURARAK SALDIRILARINI EZELİM.
FAŞİST YUVASI EĞİTİM ENSTÜTÜSÜ DAĞITILMALIDIR.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

Sungurlu TÖB-DER Şubesi, TÜM-DER Şubesi, Sungurlu Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği, Sungurlu İşçiler Derneği'nin ortak açıklaması:

ODTÜ öğrencilerinin yiğit mücadelelerinin yanında olduğumuzu ve bu mücadeleyi sonuna kadar destekleyeceğimizi halkımıza duyururuz

Hasan Tan faşist diktatörlüğün uşaklığını yapmak, oradaki devrimci, demokrat, yurtsever öğrencileri sindirme peşindedir. Biz de şuna inanıyoruz; üniversitenin büyük çoğunluğunu oluşturan anti-faşist öğrencilerin faşizme karşı direnişlerini Rektör Hasan Tan durduramayacaktır.

Faşist diktatörlüğe karşı yurdun dörtbir yanında verilen mücadelenin bir parçası da ODTÜ'de verilmektedir. Polisi, jandarması, sivil faşisti ile öğrencilerin bu yiğit mücadelelerini geriletemeyen hakim sınıflar şimdi de değişik bir taktikle Rektörü deneme yolunu seçmiştir. Faşist rektör Hasan Tan da öğrencilerin mücadeleleri karşısında dayanamayacak, okulu şu yada bu şekilde terkedecektir. Faşist rektör Hasan Tan'ın hakim sınıfların çıkarlarına olan uygulamalarına ODTÜ'deki Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri sosyal-faşistler de yardım etmektedirler. Kendi sosyal-faşist emellerini gerçekleştirme peşinde olan bu satılmışlar, anti-faşist mücadeleyi baltalamakta faşizme karşı verilen mücadeleyi ve bu mücadeleyi sürdüren yiğit halk çocuklarını dağıtmak çabası içindedirler.

Faşist rektör Hasan Tan; şurasını iyi bilesin ki, ne senin ODTÜ'deki çabaların, ne faşist diktatörlüğün uygulamaları, ne de sosyal-faşist beslemelerin ihanetleri ODTÜ'deki halk çocuklarının anti-faşist mücadelelerini durduramayacaktır.

Biz, her zaman faşist diktatörlüğe karşı verilen her mücadelede olduğu gibi, ODTÜ öğrencilerinin de genelde faşizme, özelde ODTÜ'de faşist Rektör Hasan Tan'a karşı verdikleri yiğit mücadelelerinin yanında olduğumuzu ve bu mücadeleyi sonuna kadar destekleyeceğimizi halkımıza duyuruyoruz.

KAHROLSUN FAŞİST
DİKTATÖRLÜK VE ONUN UŞAĞI
HASAN TAN.
YAŞASIN ODTÜ
ÖĞRENCİLERİNİN YİĞİT
MÜCADELESİ.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA
HÜRRİYET.

TÖB-DER SUNGURLU ŞUBESİ
TÜM-DER SUNGURLU ŞUBESİ
SUNGURLU İŞÇİLER DERNEĞİ
SUNGURLU YURTSEVER
DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ

"Kuzey Kafkasya göçmenlerinin durumlarını Komünizme karşı propaganda aracı olarak kullanan işbirlikçi hakim sınıflar yanılıyorlar"

Şanlı Ekim Devrimi'nden uzun bir süre önce, çarlık emperyalizmine karşı verilen savaşlar sırasında göç etmek zorunda kalan kuzey Kafkaslıların bir bölümü de Türkiye'nin çeşitli bölgelerine yerleştirilmişlerdir. (Göç edenler azınlıktadır.Hala büyük bir bölümü Kafkasyadadır). Kuzey Kafkaslar birbirlerinden dağınık olarak yerleştirilmenin de etkisiyle kolayca Türkleştirilmişlerdir. Onların, ırkçı duygularla besledikleri Rus düşmanlığını istismar eden işbirlikçi hakim sınıflar ellerinde bulundurdukları yayın organları ile onların bu durumlarını komünizm düşmanı propaganda aracı haline getirmeye çalışmış ve bunu uzun bir süre başarmışlardır.

Ama güneşi balçıkla sıvayabileceklerini zanneden işbirlikçi hakim sınıflar her yerde olduğu gibi burada da yanılıyorlar. Adice yollarla bize övmeye çalıştıkları sömürü düzeninin, insanı nasıl köleleştirdiğini ve insafsızca sömürdüğünü bütün ezilen ve sömürülenler gibi biz de görüyoruz.

Ülkemiz de işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mücadele eden iki milliyetten (Türk ve Kürt) devrimciler, halkımız saflarında bizi de göreceklerdir.

Biz ayrıca şuna da inanıyoruz ki; Ekim devriminden sonra Kuzey Kafkasya'da kurulan çeşitli Kuzey Kafkas muhtariyetleri ve çeşitli milliyetlerden diğer Sovyet halkları eski çarlara karşı verdikleri mücadeleyi yeni çarlara karşı da verecekler ve Şanlı Ekim Devrimi yolunda ilerleyeceklerdir.

YAŞASIN HALKLARIN
DEVRİMCİ BİRLİĞİ.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA
HÜRRİYET.
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE
SOSYAL-EMPERYALİZM.
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK
TÜRKİYE.

BİR GRUP KUZEY KAFKAS
GÖÇMENİ DEVRİMCİ

Simit Satarak Geçinen Bir Emekçi:

Ne Emperyalistler, Ne Faşistler, Ne Sosyal Faşistler devrimcileri yıldıramaz!

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Ben Halkın Kurtuluşu siyasetini benimsemiş bir devrimciyim. Geçimimi sağlamak için Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı Dedeyazı köyünden Tarsus'a geldim. Burada simitçilik yapıyorum.

Bir gün revizyonistlerin elinde olan Tarsus TÖB-DER'ine gittim. Baktım ki kumar oynuyorlar, "simit var" diye bağırdım. Orada oturanlar hep birden burası "simit satma yeri mi!" diye bağırarak beni horladılar. Ben onlara" burası kumar oynama yeri mi?" dedim ve çıktım.

Kardeşlerim, emekçiler; bizim kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Revizyonistler, sosyal-faşist TKP'liler ve faşistler bizim baş düşmanlarımızdır. Anladım ki onlara karşı susmaya gelmez. Revizyonistlere karşı her yerde mücadele etmeliyiz.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM
TÖB-DER'DE REVİZYONİST YÖNETİME SON
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

Simit satan bir devrimci

Alzenau'da Türk-Alman işçi toplantısı yapıldı

Türkiye'nin Çalışma Ataşesi Eleştirilere Cevap Veremeyip Toplantıyı Bırakıp Kaçtı

26 Şubat 1977 günü ALZENAU şehrinde ikinci kez Türk-Alman işçi toplantısı yapıldı. Toplantıya 120 kadar işçi, IG-Metal Sendikası ve DGB (Alman Sendikalar Birliği) adına birer temsilci ve Mahle Kolben fabrikası işçi baş temsilcisi katıldı.

Birinci olarak sendikal sorunlarımız tartışıldı. Sendika ağaları eleştirildi. Sarı sendikacı Y.Karahasan çağrıldığı halde toplantıya gelmemişti. Bay Hackel de bir çok soruya kaçamak cevaplar vermek zorunda kaldı. Konuşmalar sonunda işçilerin kendi sendikalarına sahip çıkmaları ve yönetimi ellerine almaları gereği vurgulandı.

Gündemin ikinci maddesi işyeri problemleriydi. Bu konuda çok sayıda konuşmak isteyen vardı. 25 günlük izinlerini 2'şer 3 er günlük parçalar halinde kullanmaya zorlanan kâğıt fabrikası işçileri, doğru dürüst izin yapamadıklarını, bunun mutlaka

De.sa.7.sü.7'de

TÖB-DER' deki Sosyal Faşistler maskelerini düşüren devrimci ve yurtsever öğretmenlere saldırılarını sürdürüyorlar

Sosyal faşist besleme sürüsü, ellerinde özel olarak hazırlanmış sopalar, kollarında "görevli" kolluklarıyla devrimci ve yurtseverlere saldırmadan önce. Amerikancı faşistlerin hizmetindeki toplum polisiyle işbirliği halinde devrimcilere ve yurtseverlere saldırdıklarında hakettikleri cevabı aldılar. Sosyal emperyalizmin uşağı sosyal faşistlerin hain ve sahtekar yüzleri hergün daha açık ortaya çıkıyor, maskeleri düşüyor.

5 Şubat günü Ankara'da yapılan "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitinginden sonra üyesi bulunduğum Kadirli Töb-Der Şubesi'nin yöneticileri 26 Şubat günü mitingin değerlendirilmesi amacıyla bir söyleşi toplantısı düzenlediler.

Revizyonist yöneticiler, toplantıda bir sürü yalan ve içi boş, süslü sözlerle devrimcileri ve yurtseverleri saldırganlıkla suçlamaya başladılar. TÖB-DER Kadirli Şubesi Başkanı sosyal faşist Sadi Şanlıer yaptığı konuşmada, mitinge katılan devrimci, yurtsever kitlelere adice sözlerle saldırdı. Sahtekârca davranıp, yalan söyleyerek toplantıya katılan kitleyi söylediklerine inandırmaya çalıştı.

Daha sonra ben söz aldım. "Mitinge katıldığımı" belirterek, devrimci ve yurtsever basında çıkan belgelerle olayı başından sonuna kadar gerçek yönleriyle açıkladım. Buna tahammül edemeyen sosyal faşist yöneticiler; yalan ve boş sözlerle kafalarını doldurdukları kişilerle üzerime saldırarak, sosyal-faşist saldırılarını sürdürmeye ve gerçekleri toplantıya katılan kitleden gizlemeye çalıştılar. Bana, "seni TÖB-DER'den atacağız", "TÖB-DER'e gelme","bayan olduğun için sana daha önce gösterdiğimiz hoşgörüyü artık göstermeyeceğiz","bir daha gelirsen gerekirse kaba kuvvete de başvurarak seni buradan atacağız","genel merkezden ihracını isteyeceğiz" şeklinde tehditler savurdular. Bu saldırıları karşısında "TÖB-DER'in bir demokratik kitle örgütü olduğunu, benimde onun üyesi bulunduğumu ve istifa etmeyeceğimi" belirttim.

Adana, Kadirli'den bir devrimci öğretmen

Emekçilere her fırsatta saldıran

Revizyonist TİP Halk Düşmanı Suratını Gösteriyor

TİP'in parti kongresine davetiyeyle gitmiştim. Ankara, Çankaya ilçe merkezinden tanıdığım ve daha önce kendileriyle görüş ayrılıklarım olduğunu söylediğim biri, beni kongrede görünce görevlileri çağırdı. Beni dışarıya attılar ve dövdüler.

Ben böylece bir kere daha revizyonistlerin gerçek yüzünü gördüm. Onların halka azgınca saldırdıklarını ve halkı köleleştirmeye çalıştıklarını bir kere daha yaşadım.

Revizyonistlerin bütün saldırganlıkları ve rezillikleri; halk düşmanı suratları teşhir edilmelidir.

YAŞLI BİR EMEKÇİ

İşçilerin devrimci partisi nasıl olmalıdır? Hangi amaçlar uğrunda mücadele eder?

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR
YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Erken seçim tartışmalarının yoğunlaşması ve normal seçimlerin de bir haylı yaklaşmış olması nedeniyle sendika ağaları çeşitli demeçler yayınlıyorlar. DİSK'in başındaki sendika ağaları CHP'yi destekleme kararı aldılar. Türk-İş'in başındaki Amerikancı faşist sendika ağaları da artık işçileri uyutmanın bir aracı olarak kullanamadıkları "partiler üstü politikayı" bir yana bırakıp destekleyecekleri partiyi açıklayacaklarını söylüyorlar. Bugüne kadar onlar bu amaçla çeşitli defalar toplandılar. Fakat herhangi bir karar almadılar. Türk-İş içindeki sendikaların bazılarının yönetiminde faşistlerin, bazılarının yönetiminde CHP'li reformist sendika ağalarının bulunması herhangi bir karar alınmamasının temel nedeni. Sendika ağalarından bazıları da "hiçbir partiyi desteklemeyelim. Bir çalışanlar partisi kuralım." teklifinde bulunuyorlar.

Bugüne kadar işçi sınıfına ihanetin her türlüsünde bulunmuş olan DİSK'in ve Türk-İş'in başındaki sendika ağalarının şu veya bu partiyi destekleme kararı almaları veya bir parti kurmaları neye yarar? Kimlere hizmet eder? Zaten kendileri işbirlikçi tekelci kapitalistlerin ve toprak ağalarının temsilcileri olan sendika ağalarının yapacakları herşey onların yararınadır. Sendika ağalarının şu andaki bütün çekişmeleri işçileri hangi yollarla aldatacakları, bir başka deyişle de işçileri hangi hakim sınıf partisine satacaklarıdır.

En sık bir biçimde şu veya bu partiyi destekleme, veya sendika ağalarının yeni bir parti kurması konusunda tartışmaların böylesine yoğunlaştığı bir dönemde, bütün işçiler için bilinmesi gereken "işçileri ve bütün halkı kurtuluşa götürecek işçilerin partisi nasıl olmalıdır?" "Böyle bir parti hangi amaçları gerçekleştirmek için mücadele eder?" sorularının cevaplarıdır.

İşçiler neden örgütlenmelidirler?

Bugün birçok siyasi parti var. Bunların herbirisi toplumdaki şu veya bu sınıfın temsilcisidir. Bu partiler temsilcisi oldukları sınıfın çıkarlarını savunurlar. O sınıfın siyasi iktidarı ele geçirmesi ve onu koruması için mücadele ederler. Oysa, günümüzde işçi sınıfının çıkarları için, siyasi iktidarı ele geçirmesi için mücadele edecek bir partisi yoktur.

Tarih defalarca göstermiştir ki sömürücü sınıflar iktidarlarını hiç bir zaman gönül rızasıyla ve kendi elleriyle teslim etmemişlerdir. İşte bunun için sömürücü sınıfların iktidarlarını yıkabilmek, sömürü ve zulüm düzenini yerle bir edebilmek için işçilerin örgütlenmeye ihtiyaçları vardır. İşçilerin kendilerinden başka umut bağlayacakları, güvenebilecekleri hiç bir güç yoktur. İşçiler, kendilerini ve kendileri gibi ezilen, sömürülen yoksul köylüler ve emekçi halkın diğer kesimlerinin kurtuluşunu gerçekleştirebilmek için bir partide örgütlenmelidirler. Ve şunu hiç bir zaman unutmamalıdırlar. "Örgütsüz sınıf köle olarak kalmaya mahkumdur."

İşçilerin devrimci partisi nasıl olmalıdır?

İşçilerin partisi, dünyanın bütün ülkelerindeki işçilerin, ezilen halkların ve milletlerin mücadelelerinden çıkartılan derslerin genelleştirilmiş özetlenmesi olan devrimci teori ile, yani Marksizm-Leninizm ile donanmalıdır. İşçilerin partisi ancak Marksist-leninist teorinin ışığında örgütlenebilir. Ancak marksist-Leninist öğreti ile donanmış bir parti, işçilere ve tüm halka önderlik edebilir. Onları kurtuluşa götürebilir.

İşçilerin partisi, sınıfının kopmaz bir parçası olmalıdır. İşçi sınıfının en bilinçli, en fedakar, sınıfına ve halkına bağlı unsurlarını bağrında toplamalıdır. Ancak sınıfın en bilinçli, en kararlı, disiplinli, insiyatif sahibi unsurlarını bağrında toplayan bir parti sınıfın Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum uğruna yürüttüğü mücadeleye önderlik edebilir.

İşçilerin partisi nasıl örgütlenmelidir?

Sömürücü sınıfların egemen oldukları toplumlarda hakim sınıflar her türlü özgürlüğe sahiptirler. Ama sömürülen geniş kitleler her türlü baskı ve diğer yollarla özgürlüklerden, özellikle siyasal özgürlüklerden, sınıflarının çıkarlarını açıkça savunmak ve siyasi iktidarı ele geçirmek için örgütlenme hakkından yoksun bırakılmışlardır. Ezilen sınıfların sahip oldukları demokratik hak ve özgürlükler uzun, zorlu, çoğu zaman kanlı mücadelelerin sonucunda kazanılmıştır. Hakim sınıflar, iktidarları tehlikeye düştüğü anlarda, her çeşit zorbalığı uygulamaktan bir an bile kaçınmazlar. Mevcut yasaları bile ayaklar altına alırlar. Bu nedenle, iktidarı ele geçirmeyi amaçlayan bir sınıf kendisini hiçbir zaman mevcut yasalarla sınırlayamaz.

Bugün her işçi şu gerçeği çok iyi bilir. Bir fabrikada sendika örgütleyebilmek veya sendika değiştirebilmek için işçiler bu işi patrondan ve adamlarından habersiz,gizli olarak yapmak zorundadırlar. Taki kesin bir çoğunluk sağlayana kadar. Aksi halde patron tespit ettiği işçileri işten atar, fabrikaya polis, jandarma çağırarak işçiler üzerinde baskı kurar. Oysa, istediği sendikaya girebilme ve sendika değiştirebilme hakkını işçiler uzun zorlu mücadelelerden sonra elde etmişlerdir. Fakat hakim sınıflar yine de bunu uygulamazlar. İşçilerin daha iyi bir ücret alabilmek, hayat şartlarını biraz daha iyi hale getirmek için yürüttükleri mücadelelere önderlik eden sendikaları dahi örgütlemelerini engellemek için her yola başvuran hakim sınıflar, işçilerin ve tüm halkın sömürü ve zulüm düzenini yerle bir etmek, siyasi iktidarı ele geçirmek için yürütecekleri mücadeleye önderlik edecek bir partinin serbestçe örgütlenmesine izin verirler mi? Elbette hayır. Burjuva demokrasisinin en gelişmiş olduğu ülkelerde bile, hakim sınıflar iktidarları tehlikeye düştüğü an var gücüyle saldıracak, her çeşit zorbalığı uygulamaktan çekinmeyecektir. İşte bu nedenle proletarya en güç şartlar altında bile, hakim sınıfların saldırısı en şiddetli boyutlara ulaştığı anlarda dahi mücadelesini sürdürebilecek bir şekilde örgütlenmelidir.

İşçilerin partisi hangi amaçlar uğruna mücadele eder?

Bugün yurdumuzda işçi sınıfının Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum yolunda mücadelesine önderlik eden devrimci bir partisi yoktur. Çeşitli devrimci gruplar vardır. Onlar böyle bir partiyi inşa etmek için mücadele ediyorlar. İşçi sınıfı ve tüm halk ancak böyle bir partinin aydınlattığı yolda ilerleyecektir.

İşçilerin devrimci partisi, ülkemiz üzerindeki Amerikan emperyalizminin hegemonyasının, Rus sosyal emperyalizminin yayılmasının, her türlü emperyalist sömürünün son bulması, faşist diktatörlüğün yıkılması ve işçilerin-köylülerin devrimci iktidarının kurulması için mücadele edecektir. Bunlar devrimci bir partinin asgari programındaki hedeflerdir. Nihai hedef ise, sömürünün olmadığı sosyalist toplumu kurmak ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi ve sınıf mücadelesini kesintisiz olarak sürdürerek sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir.

Sosyal Emperyalist

kiye ile askeri ilişkiler geliştirmeye çalışmaları, onların gerçek yüzlerini açığa vurmuştur. Bu, sosyal-emperyalistlerin saldırgan siyasetlerinin bir devamıdır. Sosyal-emperyalistler ; ABD emperyalizmi ile azgın rekabet ve çatışma içinde, Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki hegemonyasını güçlendirme çabalarını engellemek istemektedirler. Onların Clifford'un "ziyaret"inin hemen arkasından "diplomatik taarruz"a kalkışmalarının temelinde bu yatmaktadır.

Sosyal-emperyalistler, içinde bulunduğumuz yılda Sovyet Genel Kurmay Başkanını da ülkemize göndererek işgalci niyetlerini, emperyalist yüzlerini sergilemek niyetindedirler.

Bütün dünyaya yayılmak için azgınlaşan Rus korsanları, son zamanlarda en gerici ve faşist devletlere silah satışlarını arttırmışlar ve "askeri danışman"-lar yoluyla bu devletlerin orduları üzerinde belli bir denetim sağlamışlardır.

Sosyal-emperyalistler, daha kanlı pençelerini Kıbrıs'tan ve Kıbrıs halkının üzerinden çekmemiş olan Türk Ordusu için de benzer planlara sahiptirler.

Bütün yurtseverler ve devrimciler, tüm emekçi halkımız, bu azgın saldırganın "askeri" tuzaklarına karşı çıkmalı ve diğer bütün saldırgan ve köleleştirici siyasetlerine karşı kararlılıkla mücadele etmelidirler. Sosyal-emperyalizmle başarılı bir mücadelenin mümkün olabilmesi için Amerikan emperyalizmine karşı da kararlı bir mücadele vermek şarttır. Unutulmamalıdır ki, bir emperyaliste karşı mücadelede diğerine dayanılamaz.

Halkımız kendi gücüne güvenerek ve silahı kendi elinde tutarak bütün emperyalistleri mutlaka altedecektir.

Sosyal-emperyalizme karşı, onun yayılmacı ve hegemonyacı siyasetini boşa çıkarmak için mücadele bayraklarını yükseltelim!

Kahrolsun Sovyet sosyal-emperyalizmi!

Kahrolsun sosyal-faşizm!

Sovyetler Birliği ile siyasi, kültürel, ekonomik, askeri bütün ilişkilere son verilmelidir!

Faşizme Ölüm-İşkenceye Son

Baş.ta.sa.1'de

sına şöyle devam etti:

"Fabrikada, tarlada, okulda, Türkiye'nin dört bir yanında yükseltilen mücadele bayrakları bugün de ilçemiz Mazgirt'te dalgalanıyor. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme işkenceye, siyasi cinayete ve kardeş, arkadaş ve evlat acısına karşı nefretimizi haykırmalıyız. Bu mücadelede faşist kurşunlarıyla can veren yüzlerce devrimci ve yurtseveri örnek almalıyız. Onların taşıdığı kızıl bayrağı bizler kapmalıyız".

Konuşmasına Kürt ve Türk halklarının mücadelelerini birleştirmesi gerektiğini söyleyerek sürdüren arkadaşımız şöyle dedi: "Biz Kürt milliyetinden proleter devrimciler olarak halkımızın hertürlü sömürü ve zulmünden kurtulması yolunun Türk halkıyla birliğinden ve Türk ve Kürt proletaryasının önderliğindeki Ulusal Demokratik Halk Devriminin gerçekleşmesinden geçtiğini söylüyoruz."

Çok sayıda kadının da katıldığı mitingte "Bira Faşizm Bürosu" "Faşizme Ölüm İşkenceye son" "Ne Amerika, Ne Rusya","Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm", "Kürdistan'da Referandum" ve "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalı" gibi sloganlar atıldı. Devrim andının içilmesiyle miting son buldu. Uzun süredir Mazgirt'te yapılan ilk miting olmasına rağmen yürüyüş ve miting başarıyla son buldu. Bazı grupçu tavırlara rağmen de eylem devrimcilerin ve yurtseverlerin birliğine hizmet etti.

MALATYA

Baş.ta.sa.1'de

buradaki diğer faşistler, yiğit Malatya emekçilerini köleliğe mahkum edebilmek için vahşi bir faşist terör uyguluyorlar. Bütün temel haklarını hiçe sayıldığı bu ortam sürekli bir sıkıyönetimi andırmaktadır.

Zalimler, sonları yaklaştıkça daha da kudurgan olur. İşte Malatya ve başka onlarca şehir kasaba ve köyde kalkışılan kanlı saldırıların temelinde bu yatıyor.

Halkın mücadelesi yükseliyor. Bunu hiçbir zulüm durduramaz.

Malatya'da yeni bir Malatya katliamı olabilir mi? Malatya'da yeni Gökhan'lar olabilir mi? Hayır, buna asla fırsat tanınmamalıdır.

Eğer bunu yapmaya cesaret edecek faşist zalim varsa, bunun hesabının verileceği korkusunu da o kara yüreğinde taşımaya hazır olsun. Bilinmelidir ki bütün devrimcilerin ve yurtseverlerin gözleri katillerin üzerinde, pençeleri katillerin yakalarındadır. Yeni Malatya katliamlarına; yeni Gökhan'lara yolaçılmasına izin verilmeyecektir.

Zulüm ergeç duracak, ve bu kanlı zincir, onu bugün halkın bileklerine vuran zalimlerin boynuna vurulacaktır. Hiç bir devrimcinin bundan kuşkusu yoktur.

MALATYA'DAKİ FAŞİST TERÖR SON BULMALIDIR, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULACAKTIR, KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR.

Kürt Ulusu üzerindeki

Baş.ta.sa.1'de

olanlar gibi. Sorgusuz sualsiz katledilen yoksul Kürt köylüleri.

Kaçak aramak bahanesi ile yapılan bu saldırı Kürt ulusunun ezilmesini, sindirilmesini amaçlamaktadır.

On yıllardır Kürt ulusuna karşı sürdürülen milli baskı, faşist 12 Mart rejiminin kurulmasından bu yana daha da arttı. Başlarında en azgın şoven faşist subayların bulunduğu komando birlikleri yoksul Kürt köylerine birbiri ardına saldırılar düzenliyor; kadın, çocuk demeden zulüm uyguluyorlar. Faşist diktatörlüğün işçilere, köylülere saldırısıyla birlikte çeşitli milliyetler üzerindeki milli baskı da yoğunlaşıyor.

Faşistlerin Kürt emekçi halkına yöneltilen saldırı, işçilere, köylülere, öğrencilere, memurlara karşı giriştikleri saldırıların bir parçasıdır. Fakat bu saldırı milli bir baskıdır. Ulusal baskının ortadan kaldırılması, milli meselenin köklü çözümü Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferiyle mümkündür. Çeşitli milliyetlerden işçiler ve Kürt proletaryasının önderliği altında yapılacak bir devrimle milli zulüm sona erecek, ulusların özgürce gelişmelerinin önündeki engeller yıkılacaktır.

Tüm devrimci, demokrat ve yurtseverler!

Kürt ulusu ve diğer milliyetler üzerindeki milli zulme karşı çıkalım. Milli baskılara karşı mücadele, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin, demokrasi mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAILY NEWS VER. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ MARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL.

TÖB-DER'deki Sosyal Faşistler

Baş.ta.sa.1'de

derek, Ankara Belediyesinde olduğu gibi çeşitli kuruluşlardan devrimci ve yurtsever memurların atılmasına bizzat öncülük etmektedir.

Sadece bu durum bile, devrimci ve yurtsever güçlerin gelişen mücadelesini bastırmayı hedef alan faşist ve sosyal-faşist baskı ve terörün örgütlü olduğunun ve belli bir plan dahilinde yürütüldüğünün en açık göstergesidir.

Bu planın dünkü parçası Şubat mitinglerinde devrimci ve yurtseverlere karşı düzenlenen saldırılardı, bugün ise, sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezine karşı yükselen devrimci ve yurtsever öğretmen muhalefeti tasfiyeye bastırılmak istenmektedir.

Sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezinin bu tavrı, elbetteki, Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizdeki yayılmasından ve punun bir parçası olarak T"K"P, TSİP gibi sosyal-faşist siyasi mihrakların hızlanan karşı-devrimci faaliyetlerinden bağımsız veya kopuk değildir.

TÖB-DER içerisinde girişilen son tasfiyeler ise bu faaliyetin sadece bir yansımasıdır.

Sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezinin aldığı bu son karar, onların sadece örgüt içi demokrasinin en azılı düşmanları olduğunu ortaya koymakla kalmamakta, aynı zamanda, 5 Şubat Ankara mitingindeki saldırıları düzenleyenlerin bizzat sosyal-faşistler olduğunu, bu saldırıların devrimci ve yurtsever öğretmen ve memur yürüyüşlerini hedef aldığını, ve miting sonrasında; "Mitinge Maocular dışarıdan saldırdı" yaygaralarının tamamen sosyal-faşistlerin saldırgan yüzlerini gizlemede maske olarak kullanıldığını en açık bir şekilde gözler önüne sermektedir. (Sosyal-faşistlerin demagojisinin etkisi altında kalarak, o günlerde, devrimcilere ve yurtseverlere karşı başlatılan ortak saldırı kampanyasına katılan 'demokrat' yazarlar için, TÖB-DER Genel Merkezinin aldığı son karar, durumu yeniden değerlendirmelerinde bir vesile olmalıdır.)

TÖB-DER içerisinde bugün devrimci ve yurtsever muhalefet hareketlerini hedefleyerek başlatılan tasfiye hareketlerinin sınırları, yarın bütün anti faşist ve demokrat öğretmen muhalefetlerine doğru adım adım genişleyecektir.

En küçük bir muhalefetin, en küçük bir demokrasi kırıntısının en amansız düşmanı olan sosyal-faşistlerden başka türlü bir tavır beklemek hamhayaldir.

Geçen seçimlerde sosyal-faşist Gültekin Gazioğlu kliğinin TÖB-DER Genel Merkezini ele geçirmesindeki en büyük sebebin, devrimci, yurtsever ve demokrat öğretmen hareketlerinin birleşmemiş olmalarını bir an bile olsun unutmadan, bu tarihi hataya bir kez daha düşmeden, sosyal-faşist TÖB-DER Genel Merkezinin başlattığı tasfiye hareketleri karşısında, bütün devrimci, yurtsever ve demokrat öğretmen muhalefet hareketlerinin birliğini sağlayalım. Öğretmen yığınlarını ve yurtsever, demokrat kamuoyunu her alanda harekete geçirelim.

Örgüt içi demokrasinin uygulanması için, TÖB-DER'e bölmeye ve parçalamaya yönelen tüm saldırı ve tertiplerin boşa çıkarılması için, ve TÖB-DER'in baştan aşağı demokratikleştirilmesi için başkaca bir yol ve yöntem yoktur.

- Emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı şanlı bir mücadele geçmişi olan öğretmen hareketini, ve onun örgütü TÖB-DER'i bölmeye ve parçalamaya kimsenin gücü yetmeyecektir.

- Tasfiyeciliğe karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olalım.

ÖĞRETMEN MÜCADELESİ REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR, KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM,

Ankara Mitingi

Baş.ta.sa.1'de

tinge de katılmadılar.

Tekkeci ve sekter "Devrimci Gençlik" bu tutarsız tavırları ile halkın faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesine güç katmaya yan çizmişlerdir. Sık sık anti-revizyonist olmaktan bahsetmelerine rağmen, sosyal-faşistlerin hemen her eylemini desteklemektedirler, fiilen onların güçlenmesine hizmet etmektedirler. Ama devrimcilerin bu eylemine katılmayı tekke çıkarlarına uygun görmemişlerdir. Orta yolcuların bir kere daha revizyonizme hizmet ettiklerini görmüş olduk.

HALKIN BİRLİĞİ VE HALKIN YOLU GÖRÜŞÜNDEKİ ARKADAŞLARLA İTTİFAK YAPMAK İÇİN YETERLİ ÇABA GÖSTERİLMEDİ.

Açılan kampanyanın Ankara'da üç-dört hafta geç başlaması nedeniyle daha hızlı ve yoğun bir çalışma yapmak gerektiğini düşündük. Bugüne kadarki tecrübelerimiz ittifak yaparak bir eylem yapmak çok uzun zaman aldığını bu nedenle kampanyanın ülkede yükseldiği ve şartların uygun olduğu bir dönemde yeterli çalışmanın yapılamıyacağını, güçlü bir miting düzenlenemeyeceği sonucuna vararak ittifak sağlamakta yeterince titiz olmadık. Eğer ittifak yaparak kampanyayı yürütmeye kalksaydık başarılı bir kampanya ve miting hayal olurdu. Ocak ın başında yapılacak böyle bir çağrıya bu arkadaşlar Halkın Sesi görüşünden olanlar da katılsın diye şart koşacak, Halkın Sesi katılınca ilk anda burjuva oyunlarına başlayacak, çok laf az iş yapılacaktı. Bu söylediklerimizin gerçeğin ifadesi olmasına rağmen bizim meseleye yaklaşmamız gene de yanlıştı. Biz bu arkadaşlarla birlikte hareket edebilmek için bütün gücümüzle çalışmamız gerekirdi, bu mitingin 1 hafta geç kalmasına yol açsa bile.

Mitingden iki gün önce yapılan bir toplantıda bu arkadaşlar mitinge en güçlü bir şekilde katılacaklarını belirttiler. Mitingde birer arkadaşın konuşması için yaptıkları öneri kabul edildi. Bir gün sonra, yapılacak konuşmalar hukuki olarak gözden geçirilirken Halkın Sesi görüşünde olan bir kaç kişi de çağırılmadıkları halde toplantı yerine geldiler. Ve mitingde konuşma hakkı istediler, verilmedi. Halkın Birliği'nden arkadaş bu kararımızı protesto ettiğini bildirdi ve konuşma hakkını kullanmayacaklarını bildirdi, Halkın Yolu taraftarı arkadaş ise karar vermekte tereddüt etti ve kararını miting öncesi alanda bildireceğini söyledi. Onun alanda verdiği cevap da olumsuzdu. Bu arkadaşlar mitinge katıldılar ama konuşmadılar.

SONUÇ

Hakim sınıfların engellemeye, zayıflatmaya çalıştığı kampanya çalışmalarına HALKIN KURTULUŞU taraftarlarından başka kimse katılmadı. Kampanyayı güçlendirmek için tek bir bildiri bile yayınlamayanlar en ufak bir hatamızı görünce kaleme sarıldılar. Hatamızı bulamayınca yalan söylediler. Halkın Sesi, HALKIN KURTULUŞU taraftarlarının miting konuşmalarında ve atılan sloganlarda sosyal emperyalizme karşı sloganların olmadığını yazdı. Miting ve yürüyüşü binlerce kişi izledi, Ankara duvarlarında yazılan sloganlar hala duruyor, herşey herkesin gözü önünde oldu. Devrimci bir eylemi baltalamak, gücü yetmeyince karalamak işte Halkın Sesi'nin tavrı.

Halkın Yolu'nda Ankara mitingi ile ilgili yazıda aynı suçlamalar yer aldı. Bu arkadaşlar bir süredir Halkın Sesi'nin cephaneliğinden aldıkları silahları bize karşı kullanıyorlar. Bu tavır Halkın Yolu'nu güçlendirmeyeceği gibi HALKIN KURTULUŞU'nu da zayıflatmaz. Ama devrimi, devrimcilerin birliğini zayıflatır. Güveni sarsar.

Her şeye ve bütün engellemelere rağmen 15 Ocak mitingi, hem proleter devrimcilerin Ankara'da ilk defa bu biçimde bağımsız bir eylem koymaları açısından, hem de, Ulusal Demokratik Halk Dev

Baş.ta.sa.3'de

rimi yolunda yerli gericiliğe karşı verilen mücadele açısından, önemli bir adımdır.

15 Ocak mitinginin, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının saldırısının ve faşizmin demagojisinin geniş kitleler önünde açıklanması ve kitlelerin faşizme karşı tutarlı ve çetin bir mücadele içerisinde örgütlenmesi ve çelikleştirilmesi bakımından önemi büyüktür.

CIA RAPORU

Baş.ta.sa.4'de

olarak gördüğünü ifade etmektedir. Ve 22 Mart 1974 tarihli bir CIA yazısında da Etnik grubun, müttefikimizin düşmanının uluslararası maceracılık potansiyelini zayıflatacak çok yararlı bir silah olduğu belirtilmektedir.

Anlaşma imzalandığının ertesi günü başlatılan saldırı etnik grubu gafil avladı. Genel merkezlerinden 10 Mart 1975'te CIA'ya gelen bir mesajda şöyle deniliyordu: "Halkımız ve güçlerimiz içerisinde karışıklık ve yılgınlık var. Halkımız eşi görülmemiş bir tehlike içinde. Üstümüzde tam bir afet dolaşıyor. Bütün bunlar için hiçbir izahat yok. Verdiğiniz sözlere dayanarak sizden ve Amerikan hükümetinden müttefikinizi terketmeden (etnik grubun liderinin) hayatını ve ailelerimizin itibarını kurtarmak ve sorunumuza haysiyetli bir çözüm bulmak için müdahale etmenizi rica ediyoruz." Aynı gün CIA bölge komutanı DCI'ye şu telgrafı gönderdi: "Genel merkez bu konuda Kissinger'in bürosuyla ilişkiye geçti mi? Eğer Amerikan hükümeti etnik gruba onları terkediyormuşuz izlenimini vermeyi önleyecek bir biçimde konuyu ele almazsa onlar kamuoyuna açıklamalarda bulunabilirler. Müttefikimizin faaliyeti yalnızca onların siyasi arzularını kırmamıştır. Binlerce kişinin hayatını tehlikeye atmaktadır."

10 Mart 1975 tarihinde Devlet sekreteri Henry Kissinger'e şu mektup gitti: "Ekselans, müttefikimiz ve düşmanı arasındakiler de dahil, anlaşmazlıkların barışçı yollarla çözümlendiğine herzaman inanarak, iki ülkenin anlaşmaya vardığını görmekten sevinçliyiz... Fakat müttefikimizin sınırını kapatarak ve bize yardımı tamamen durdurarak ve düşman en büyük saldırısını başlattığında -ki bu hala sürmektedir- savunmasız halkımızın eşi görülmemiş bir biçimde mahfedilmesini görmekten kan ağlıyoruz. Hareketimiz ve halkımız, herkesin susmasıyla inanılmaz bir şekilde yok ediliyor. Ekselans, kendilerini ülkenizin siyasetine uydurmuş olan halkımıza karşı manevi ve siyasi sorumluluklarınız olduğunu sanıyoruz. Bu durumu gözönünde tutularak sizden şu konular üzerinde mümkün olan en kısa zamanda birşeyler yapmanızı rica ediyoruz: 1)Saldırının durdurulması ve bizimle ..... arasında, en azından halkımız için vaziyeti kurtarmak amacıyla bir çözüme ulaşacak görüşmelere yol açılması, 2)Bu tarihi bakımdan trajik ve hazin bir anda en azından halkımızın ve ordumuzun yaşantısını koruyabileceği ve sorun çok yönlü bir çerçeve içerisinde çözümlenene kadar bölgemizde en azından bir partizan faaliyeti hazırlanabilecek şekilde halkımaza yardım etmek için müttefikimize tesir edilmesi. Sayın sekreter, konuya hemen eğilmenizi ve harekete geçmenizi merakla bekliyoruz ve eminiz ki bu kritik ve güç zamanda ABD kayıtsız kalmayacaktır.

22 Mart 1975'te CIA bölge komutanından müdüre gelen bir CIA telgrafında şu belirtilmekte: "etnik grup liderinin mesajına Devlet Sekreteri H. Kissinger'den hiçbir cevap alınmamıştır... Genel merkezinden radyo aracılığıyla alınan 2 mesaj da, bu sabah gönderilmiştir... ve durumlarının ciddiyeti, etnik grup liderinin endişesi ve USG'nin ateşkesin uzatılmasını sağlamak için müttefikimize tesir etmesini isteyen duyguları üzerinde önemle durulmaktadır. Bu mültecilerin barış içinde iltihak edebilmelerini sağlar. Bundan dolayı, eğer USG bir katliamı önlemede yol almaya niyetlenirse, derhal müttefikimizle araya girmelidir?" CIA görevlisiyle görüşme, J. Boos, 18 Ekim 1975 Copy on file with Sel. Comm.on İntell.

200.000'in üzerinde mülteci müttefikimizin ülkesine kaçmayı başarmıştır. Fakat, ne ABD ne de müttefikimiz yeterli insani yardımı yapmamışlardır. Aslında müttefikimiz daha sonra mültecilerin 40.000'inden fazlasını zorla geri çevirdi. ABD hükümeti, bu tür bir kabule hazırlıklı oldukları halde, mültecilerden birini bile siyasi mülteci olarak yurda sokmayı reddetti....

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM

Baş.ta.sa.2'de

Marksizm-leninizm dün olduğu gibi bugün de dünya halklarına yol gösteriyor. Devrimci halklar ellerindeki "iki büyük silahla" zafere ilerliyorlar.

Türkiye halkının sömürü ve tahakkümden kurtulması ancak doğru devrimci bir önderlik varsa mümkündür. Halk kitleleri devrimci siyasetin komuta ettiği silahlarını hakim sınıflar devletine yöneltererek ve sömürü düzenini ateşe vererek zafere ulaşacaktır.

Zafer için öğrenelim, öğretelim.

Kitlelere doğru önderlik edebilmek, onları seferber edebilmek için öğrenelim.

Modern revizyonizme, oportünizme ve her türlü sapmaya karşı mücadele için öğrenelim.

Marksist-leninist teoriyi hayatla sımsıkı birleşmiş bir şekilde, kitlelerin sıcak pratiği içinde öğrenerek kurtuluşa yürüyelim.

Komün'de

Baş.ta.sa.2'de

proletaryası ve ezilen halkların ve ulusların devrim cephesidir.

Komün'ün kızıl bayrağına dört elle sarılalım

Dünyada bütün başlıca çelişmeler derinleşirken, Paris Komünü'nün kızıl bayrağına dört elle sarılmanın önemi ve anlamı da gittikçe artmaktadır.

Özellikle iki süper devletin emperyalist burjuvazisiyle bütün ülkelerin halkları arasındaki ve iki süper devletin kendi aralarındaki çelişmelerin gittikçe derinleştiği bu günün koşullarında, Paris Komünarlarının yaktıkları savaş ateşi etrafında kenetlenmek ve onların savaşçılığını, ölüme kararlılıkla gidişlerini zafere giden yolda kendimize örnek almak zorunludur.

Bu gün durum halkların devrimci mücadelesi için daha da elverişli, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm için ise gittikçe elverişsiz bir hale gelmektedir.

Dünyada esas akım proleter-sosyalist dünya devriminin gelişmesidir.

Dün olduğu gibi bugün de proletaryanın ve onun müttefiklerinin zaferden zafere koştuğu ve kokuşmuş, çürüyen, can çekişen emperyalizmi, gericiliği, en başta da ABD ve Rus emperyalizmini mezarlarına gömmek için ilerlediği bugün de, "emekçilerin Paris'i" Komünüyle birlikte yeni bir toplumun müjdecisi olarak anılmaktadır. Onun şehitleri işçi sınıfının yüce yüreğinde gömülüdür.

KIRŞEHİR

Baş.ta.sa.1'de

Kurtuluşu okudukları gerekçesiyle Uzunpınar köyünden dört devrimciyi Kırşehir'e getirmişler ve jandarma karakolunda zincirle tuvalete bağlayıp dövmüşlerdir. Bu devrimcilerden de bir tanesi tutuklanmıştır.

Kırşehir'deki faşist baskılara ve işkenceye karşı mücadele edelim.

Türkiye'nin Çalışma Ataşesi

Baş.ta.sa.6'da

değiştirilmesi gerektiğini, aksi halde sendikayı sorumlu tutacaklarını açıkladılar ve imza topladılar.

Mahle fabrikası işçileri, iş korunması yetersizliği ve akort nedeniyle yaralanmaları ve haksız işten atmaları açıklayarak bunlara karşı artık iş bırakma gibi yöntemlerle daha kararlı bir şekilde mücadele edeceklerini belirttiler.

Bu arada yanında 4 kişiyle birlikte Nürnberg Çalışma Ataşesi Erol Acar toplantıya geldi. Yanındakilerden biri hemen söz istedi. Toplantıyı yöneten arkadaş "Biz gündem içinde tartışacağız, konuşmak isteyen adını yazdırsın" dedi.

Gündemin üçüncü maddesi olarak "Federal Almanya'daki yabancılar için hazırlanan yeni köleleştirme tasarısı" üzerine bilgi verildi. Daha sonra da kanun, devlet, ordu kavramları, ülkemizdeki devlet aygıtı ve seçimler tartışıldı. Devlet aygıtının sömürenlerin baskı mekanizması olduğu ve emekçilerin kurtuluşunun bu mekanizmanın parçalanmasıyla mümkün olacağı vurgulandı.

Bu tartışmalardan rahatsız olmuş olacak ki, Ataşe, kendisine yapılan eleştirileri bile cevaplamadan toplantıyı terketti. Ancak yanındakilerden ikisi kaldı. Bunlardan biri söz alarak "Bizim seçime katılmaya hakkımız yoktur, kanunda, anayasada bu böyledir. Sizleri tahrik ediyorlar" dedi.

Bundan sonra söz alan işçiler, seçimin işçilerin nihai kurtuluşunu sağlayamayacağını, ancak bu yasal haklarını isteyeceklerini, seçime katılamazlarsa Anayasaya göre seçim sonuçlarının gayri meşru olacağını açıkladılar. Bir işçi "Bizi davar olarak mı görüyorsun ki, tahrik edilelim" dedi. İşçiler coşkun bir şekilde mücadele azimlerini belirttiler.

ALZENAU'DAN BİR İŞÇİ

12 MART

Baş.ta.sa.1'de

buhrana çözüm aramak için halka karşı giriştikleri vahşice bir saldırıdır. 12 Mart sınır tanımayan bir zorbalık, gericilik ve karşı-devrimciliktir. Milyonlarca işçi, köylü, memur, ve aydının yaşadığı günler 12 Mart'ın sömürü ve zulüm düzenini gözler önüne sermiştir. 12 Mart'ın karanlık günlerinde hiçbir greve izin verilmezken, yüzlerce lokavt yapıldı. Binlerce devrimci işçi işlerinden çıkarıldı. İşçilerin gerçek ücretleri düştü. 12 Mart işçiler için yoksulluk ve zulüm demekti.

Faşist diktatörlük köylülerin de bütün taleplerini zorbalıkla bastırdı. Toprak isteyen ürettiğinin karşılığını isteyen emekçi köylüye 12 Mart rejimi kan ve ateşle cevap verdi. Binlerce köy komando birliklerince basıldı, yoksul köylüler üzerendi jandarma zulmü katmerleşti.

12 Mart'ın yarı- askeri faşist diktatörlüğü ezilen Kürt milleti için daha şiddetli bir baskı ve terör demekti. Kürt milletinin zulme karşı mücadelesini kırmak için Doğu Anadolu'nun birçok ilinde sıkıyönetim ilan edildi. Zaten yıllardır süren fiili sıkıyönetim daha da ağırlaştırıldı.

Memurlar, öğrenciler, aydınlar için 12 Mart işkence ve baskı dönemi oldu.

12 Mart aynı zamanda işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının karına kar kattığı, halkın üzerindeki sömürülerini kat kat arttırdığı, emperyalizmin ülkemize yeni zincirler vurduğu günler oldu.

Ama nerede zulüm varsa orada direnme ortaya çıkmıştır. 12 Mart'ın kârlı zulüm ve sömürü rejimi Türkiye halkının mücadelesiyle karşılaştı. Fakat 12 Mart'ın eli kanlı işkencecileri gerilemelerine rağmen faşist diktatörlük bugün hala yaşamaktadır. 12 Mart'ın bütün karanlık güçleri ayaktadır. O günden bu yana halkın yaşantısında hiçbir köklü değişme olmamıştır.

Bu kârlı düzenin ortakları revizyonistler içinde yaşadığımız gerçeği demokrasi olarak gösteriyorlar. Onlar eteğinin altına girdikleri reformcu burjuvazinin demokrasi, bahşedeceğini, parlementer mücadele ile sözde varolan demokrasinin sınırlarının genişleyeceğinden sözediyorlar.

Herşeyden önce revizyonistlerin göz boyayıcı iddiasının aksine Türkiye halkı tarihinin hiçbir döneminde demokrasiyi yaşamadı. Çünkü Türkiye gibi yarı-sömürge ve geri bir ülkede demokrasi bir devrim meselesidir. Ancak, emperyalist tahakkümün kırılması, feodalizmin bütünüyle tasfiyesi ve faşist diktatörlüğün yıkılması demokrasiyi gerçekleştirebilir. Ama Türkiye hiçbir döneminde böyle köklü bir devrim hareketine sahne olmadı.

Herşeyi bir yana bıraksak bile 12 Mart'tan bu yana siyasi rejimin hangi alanında temelden bir değişiklik söz konusu oldu? 12 Mart'ın bütün generalleri bugün hala ordunun başındadır. Kanlı günlerin işkencecileri görevlerini sürdürmektedir. 12 Mart'ın karar organı faşist Milli Güvenlik Kurulu hala herşeyin üzerinde bütün devlet organlarına emirler yağdırmaktadır. Halkın hiçbir demokratik talebinde köklü bir çözüm gerçekleşmemiştir. Faşizmin yıkılması ise halk yığınlarının güçlü devrimci atılımlarının sonucu gerçekleşebilir. Ancak bir halk devrimi faşizmi mezarına gömebilir. Ama revizyonistler parçası oldukları bu diktatörlüğün incinmemesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Onlar faşist diktatörlüğe karşı değildir. Tek istekleri bu zalim diktatörlüğün, düzenin ipleri kendi ellerinde olarak sürdürülmesidir. Bu nedenle bu alçakça düzeni hala demokrasi diyerek halka yutturmaya çalışmaktadırlar.

Bugün faşizme karşı hala reformcu hayaller yayan CHP'de 12 Mart'ın yaşanmasının sorumlusudur. "Geçmişe sünger çekme siyasetiyle, halk kitlelerinin devrimci mücadelesini provokasyon teorileriyle engellemesi ile onun hayatiyetini sağlamaktadır. CHP yönetimi faşistlerle uzlaşmıştır. Hatta dün 12 Mart rejiminin sürmesinden birinci dereceden sorumlu olanlar bugün CHP'nin içindedir.

Türkiyeli proleter devrimciler faşist diktatörlüğün yıkılması ve demokrasinin kazanılması için sadece ve sadece çeşitli milliyetlerden halkımıza güvenmektedir. Çünkü faşizmi ve sosyal faşizmi yıkacak tek güç halkın gücüdür.

HALKIN KURTULUŞU

Devlet İstatistik Enstitüsü'nde faşist baskılar:

Faşist diktatörlük, işçi, memur, köylü, öğrenci, öğretmen bütün halka karşı sistemli bir saldırının içindedir. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün faşist olmayan memurları, bu cümlenin nasıl bir anlam taşıdığını kendi deneylerine dayanarak, çok iyi öğrenmişlerdir.

Bize gönderdikleri bir mektupla D.İ.E'deki durumu teşhir eden D.İ.E. devrimci ve yurtsever memurları kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar.

Memurlar üzerinde hiç bir dönemde görülmemiş bir kıyım, oradan oraya sürgüne gönderilme, faşist çeteler ve faşistleştirilmiş kadrolar tarafından ardı arkası kesilmeyen baskı ve terör uygulanıyor. Memurlar dövülüyor dövülmekle sürülmekle, işten atılmakla ve ölümle tehdit ediliyorlar.

Bu amaçla en açık biçimde uygulanan baskı ve terörün planlı bir uygulaması görülen DİE'deki faşist baskı ve terörü halkımıza açıklamayı biz DİE'de çalışan devrimciler olarak bir görev biliyoruz.

DİE, MC iktidar olduktan sonra iş bölümü yapıldığında, faşist diktatörlüğün en azılı savunucusu ve temsilcisi olan MHP'nin 3 milletvekilinden biri olan ve devlet bakanı payesi verilen Mustafa K. Erkovan'a bağlanmıştı.

DİE genel müdürlüğüne 7 senesini doldurmadığı için vekaleten Mehmet Yılmaz Arıyörük atanmıştı. Mehmet Yılmaz Arıyörük'ün ilk işi şube müdür ve müdür yardımcılarını değiştirmek oldu. Genel hizmetler müdürlüğüne Vedat Çağlar'ı, Personel Müdürlüğüne Can Özbay'ı, Personel Müdür Muavinliğine Davut Turan'ı, Bütçe Müdürlüğüne Türkay Alas'ı, Genel Müdür Müşavirliğine Sungur Sutekin'i, Eğitim Merkezi Müdürlüğüne Zeki Patronay'ı, Bilgi İşlem Merkezi müdürlüklerinden birine Yahya Avcı'yı, Matbaa Müdürlüğüne Necmi Demir'i atadı. Bazı şubelerin işini yürütebilecek nitelikte faşist besleme bulamadıkları için bu şube müdürlerinin değiştirilmesini daha sonraya bıraktılar.

Bu atamaları yapılmıyan, faşistler hala militan olarak Ülkü Ocaklarında çalışan kişilerdir. Bazıları da kanuni kovuşturmaya uğramış kişilerdir.

Memurlukla, devlet işleriyle ve yaptıkları işlerle uzaktan yakından ilişkileri olmayan; faşist kadrolaşmayı yapabilmek, sağlayabilmek için işe alınmış kişilerdir.

Bunlardan Vedat Çağlar, Kayaş Ülkü Ocaklarının kurucusu ve eski başkanıdır, boksördür. Şimdi DİE'de çalışan faşistlere Tek van-do dersleri vermektedir.

Davut Turan Hukuk Fakültesi'nde okurken adam öldürmeye kasıttan iki sene ceza giymiş, fakat hapiste yatmamıştır.

Can Özbay 12 Mart döneminde ajan provakatör olarak çalışmış, Uğur Mumcu, Uğur Alacakaptan ve o dönemin diğer sanıkları hakkında sıkı yönetim Mahkemesinde aleyhlerinde şahitlik yapmış ve MİT ajanı olduğu ortaya çıkmıştır. Halen bu görevine DİE'de devam etmektedir.

Eğitim Merkezi Müdürü Zeki Patrona DİE'ye yerleştikten sonra her ay yanına birini daha alarak Avrupa seyahatlarına çıkmaktadır. Okul döneminde faşist bir militan olarak ülkü ocaklarında çalışmıştır.

Yahya Avcı ise, AÜFF'nde faşistlerle birlikte çalışmış biridir. Faşist derneklerde yöneticilik yapmıştır.

Başkan müşavirliğine atanan Sungur Sutekin, MHP ve Ülkü Ocaklarına kayıtlıdır. İmtihanla işe giren faşistlerden 1000'er lira rüşvet almış ve bunların ilk maaşlarından 150 lira Ülkü Ocaklarına yardım toplamıştır.

Üst düzeydeki yönetimi ele geçiren faşistler DİE içindeki ilerici memurlar üzerinde bitmeyen bir terör ve baskı uygulamaya giriştiler.

Matbaa şubesinde çalışan 70 kadar işçiyi bağlı oldukları DİSK'in Basın-İş sendikasından çeşitli tehditlerle Türk-İş'e geçirdiler.

İşçileri Türk-İş'e geçirdikten sonra sıra memurlara gelmişti. Önce yevmiyeli olarak çalışan memurların 30-40'ar kişilik gruplar halinde işlerine son vermiye başladılar. Yerlerine Ülkü Ocaklı ve MHP'ye kayıtlı kişileri aldılar. Bu şekildeki bir uygulamayla 350-400 yövmiyeli memurun işine son verdiler.

Bütün yövmiyeli memurların yerine faşistleri doldurduktan sonra kadrolu memurlarla uğraşmaya, onlar üzerinde düşüncelerini uyguladılar. Çeşitli baskı ve tehditlerle istifa ettirmeye çalıştılar. Bu baskılara göğüs geren arkadaşları işten de çıkaramayınca Bölge müdürlüklerine tayinlerini çıkardılar. Gitmeyenleri de işten attılar.

İstanbul Bölge Müdürlüğünde çalışan bütün memurları (50 kişi) Malatya bölge müdürlüğüne tayin ettiler.

Ayrıca bazı arkadaşlara kaba kuvvet gösterisinde bulunarak dövdüler, isimlerin vermek istemeyen bazı arkadaşları silahla tehdit ettiler.

40-50 kişilik bir faşist çete 3 ay önce Ortadoğu Amme İdaresi Yüksek Okulu'nu otomatik silahlarla basmak istediler. Okuldan öğrencilerin gösterdiği tepki ve yoldan geçmekte olan bir albayın olaya müdahelesiyle kaçmak zorunda kaldılar.

Bakanın iki özel odası işkence odası olarak kullanılmaktadır.

1. katın dört bir tarafına 4 tane makinalı tüfek yerleştirilmiştir ve bunların başında nöbetleşe ikişer kişilik gruplar nöbet tutmaktadır.

Kalorifer dairesi, garaj, klima ve eğitim merkezleri silah deposu olarak kullanılmaktadır.

Bunlardan diğer memurların haberlerinin olmaması için koridor görevlileri denilen faşistler koridorlarda kimseyi dolaştırmamaktadırlar.

Ayrıca her aybaşı zorla memurlardan Ülkü Ocaklarına yardım toplanmakta ve yine kendi gazetelerini zorla satmaktadırlar. Geceler düzenleyip biletleri satılmakta, tehditlerle bu gecelere götürülmektedirler.

Bunun yanında onların bu iç yüzünü gören sempatizanlar dahi onlardan yüz çevirdiler, onlara karşı bizimle beraber mücadele etmektedirler.

Biz, DİE'de çalışan devrimciler olarak onların bu baskılarından yılmayacağız, faşizme karşı ve onların kuyrukçularına karşı sonuna kadar direneceğiz.

DİE'Lİ DEVRİMCİ MEMURLAR

NOT: Yaptıkları kıyım, baskı ve terör yetmediği için, bizlere yeni oyunlar hazırlıyorlar, bunları uygulamak için listeler hazırlıyorlar. Bu listelerden ele geçirdiğimiz iki tanesini size gönderiyoruz. (Listeler elimizdedir)

Devrimci ve demokrat memurlar!

Fişleme, kıyım ve sürgünlere karşı direnelim!

Faşist MC. hükümetinin işbaşına geçmesinden buyana devletin tümüyle faşistleştirilmesi, devletin bütün kurumlarında faşist kadroların örgütlendirilmesi faaliyeti hızlandırıldı. İşbirlikçi hakim sınıflar faşist diktatörlüğü sağlamlaştırmaya, emekçi halk üzerindeki zulüm ve terörü artırmaya çalışıyorlar. Devrimci, demokrat olan hatta sadece faşistlerle işbirliğini kabul etmeyen memurlar fişleniyor, sürgün ediliyor, işlerinden atılıyorlar. Faşist MC. partileri partizanlık yarışı içinde yapacağı iş hakkında hiç bir bilgisi olmayan, en yeteneksiz kişileri işe alıyorlar. Bunun sonucunda üretimdeki düşüşün sorumlusu olarak işçileri gösteriyorlar. Fabrikaların idari kademelerine doldurulan faşistler, işçilerin daha azgınca sömürülmesini gerçekleştirmek amacıyla faşist sendikalar örgütlüyorlar.

Rus sosyal emperyalistlerinin yayılmasından güç alan sosyal faşistler de devletin çeşitli kademelerinde örgütleniyorlar. Bu Rus işbirlikçileri için bütün mesele devletin ele geçirilmesidir. Onlar devleti Amerikancı faşistlerden devr alarak kendi hakimiyetlerini kurmaya çalışmaktadırlar. Son kitle gösterilerinde Rus sosyal emperyalizminin işbirlikçisi sosyal faşistlerin devrimci ve yurtseverleri polise ihbar etmeleri onların hakim sınıfların bu en saldırgan baskı aracından nasıl yararlandıklarını göstermektedir.

Bugün devlet kademelerinde faşistler işkenceciler, katiller rahatlıkla görevlerini yerine getirebiliyorlarsa bunun baş sorumlusu "geçmişe sünger çekme" siyaseti ile onlara bu güvenceyi veren CHP. dir.

Devrimci ve demokrat memurlar faşist baskılara karşı en geniş birliği sağlamalı fişleme, kıyım ve sürgünlere karşı mücadele etmelidirler

8 Mart Dünya Kadınlar Günü bu yıl ilk defa Devrimci ve Yurtsever Kadınlar tarafından kutlandı

8 Mart Dünya Kadınlar Günü, İstanbul'da da Tepebaşı Gazinosu'nda yapılan bir toplantı ile kutlandı. Bu toplantının bir özelliği, 2-3 yıldır bir avuç sosyal-faşistin tekkesi İKD'nin sahtekarca sahiplendiği 8 Mart'ın devrimci ve yurtsever kadınlar tarafından ilk kez kutlanmasıydı. Toplantı, aynı zamanda, Türkiyeli devrimci ve yurtsever kadınların birliği yolunda atılan adımlardan biri oldu.

Toplantının da gösterdiği eksikliklerin başında devrimcilerin ve yurtseverlerin emekçi kadın kitleleriyle henüz yeterince güçlü bağlar kuramamış olmaları gelmektedir. Devrimciler ve yurtseverler emekçi kadınları halkın kurtuluşu mücadelesine seferber etmek, feodal, reformist, modern revizyonist gerici ideolojilerin zehirinden kurtarmak için bütün dikkat ve enerjilerini geniş emekçi kadın kitleleriyle kaynaşma, örgütleme noktasında yoğunlaştırmalıdırlar. Bunu başarabilmenin bir şartı da "devrimci yurtsever demokrat kadınların birliğini sağlamak" doğru sloganının lafta kalmasına yol açan sekter, dar grupçu tavırların ve örgütleme anlayışlarının gelişmesine fırsat vermemektir.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Sesi'nin görüşlerini savunan devrimciler ve yurtseverler tarafından düzenlenen geceye devrim şehitlerinden Mahir Çayan ve Atilla Özkan'ın anneleri de katılmış ve birer konuşma yapmışlardır. Yiğit arkadaşlarımızın annelerinin salonda olduklarının öğrenilmesi toplantıya katılanlar arasında büyük coşku yaratmış, analarımızın konuşmaları sırasında salonu dolduran bütün devrimci ve yurtseverler "Mahirler Ölmez", Atilla'lar Ölmez," "Devrimciler Ölmez" sloganlarını haykırdılar. Faşist diktatörlüğe karşı [illegible]rek ölen yiğit devrimcilerin Analarının yaptığı konuşmalar, onların kararlı, fedakâr tavırları salonu dolduran yüzlerce devrimci ve yurtseveri derinden etkiledi. Yüzlerce devrimci ve yurtsever, halkın kurtuluşu için en küçük bir tereddüt bile göstermeden ölüme giden yiğit devrimcilere onların fedakâr analarına karşı saygı ve sevgilerini ve yollarında yürüme kararlılıklarını belirttiler.

8. Mart Dünya kadınlar günü için devrimci ve yurtseverler tarafından tertiplenen bu ilk kutlama günü yanlışlarımızı ve eksikliklerimizi gidermenin ilk adımı olsun!

öğretmen kıyımına son!

Biz aşağıda imzaları bulunan Mazgirt halkı ve lisesi öğrencileri Okul müdürümüzün Isparta'ya sürgün edilmesini protesto ediyoruz.

MC İktidarının halkımız üzerinde sürdürdüğü baskı, terör ve sömürünün bir parçası da Yurtsever devrimci Öğretmenler üzerinde sürdürülmektedir. Baskı, kıyım, sürgün ve terörün her çeşidini yaşayan öğretmenler bunun karşısında daha birleşmeliler, faşizme ve sosyal-faşizme karşı kararlılıkla mücadeleye atılıyorlar.

MC Faşistleri ve uşakları yerli ajanları müdürümüzü sürgün ettirmek için bütün güçleriyle uğraştılar. Sonunda Yurtsever Devrimci Öğretmenimizi Isparta'ya sürdürmeyi başardılar. Halk düşmanı faşist köpekler, halktan korktukları gibi, halkın öğretmenlerinden de korkuyorlar. O yüzden binbir telaşla, yalan-dolanla, sahte dilekçelerle sürgün ve kıyım fermanlarını hazırlıyorlar.

Biz, şunu iyi kavramaktayız ki: Devrimci, Yurtsever, Demokrat öğretmenlerin mücadelesi halkın kurtuluşu mücadelesinden ayrı değildir. Onlar, öğretmenler bizim için binbir zorluklar içerisine giriyorlar. Bundan sonra biz de öğretmenlerin mücadelesine destekliyeceğiz ve Yurtsever Devrimci Lise Müdürümüze sahip çıkıyoruz.

ÖĞRETMENLER ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON!
SÜRGÜN DURDURULMALIDIR!
FAŞİZME ÖLÜM ÖĞRETMEN KIYIMINA SON!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

DEVRİMCİ VE YURTSEVER MAZGİRT HALKI VE ÖĞRENCİLERİ

1256 İMZA

HALKIN KURTULUŞU

YEŞİLDERE'DE MİTİNG:

Yeşildere halkı toplu katliamların, cinayetlerin, faşizmin üzerine yürüdü

Heyelân bölgesi Yeşilderenin yoksul gecekondu halkı, Halkın Kurtuluşu için çalışan devrimciler ile birlikte 26.Şubat'ta bir MİTİNG düzenledi. Çünkü gecekondu halkı sorunlarını artık sadece kendi güçleri ile çözümleyebileceklerini anlamıştır. "Hak verilmez alınır" demektedir. Halk miting hazırlıklarına başlar başlamaz, onların birliğinden ürken sömürücüler aynı anda saldırıya geçmişlerdir. Öncelikle gerçekleri örtbas etmek ve halkın uyanışını engellemek için Devrimciler aleyhine propagandalar yapılarak kötülenmiş ve sözde halk uyarılmıştır. Özellikle Vezirağa Muhtarı Yavuz Evren bu kampanyayı CHP'li olmasına rağmen A.P yanlıları ve hatta faşist komandolarla birlikte sürdürmüş, geceleri kapı kapı dolaşarak mitingin engellenmesi için, elinden geleni yapmıştır. Ankara'ya halktan topladığı 50 şer liraları ile gidip Faşist hükümet üyeleri ile anlaşarak açıkça halkı satmıştır. Ankara dönüşü sorunların çözümlendiğini söylemiş. "Yeşildere halkı sevinç içindedir" diye gazetelere yalan yanlış beyanatlar vermiş bu saygı değer CHP'li Hükümet üyelerini överek göklere çıkarmıştır. Çünkü Vezirağa muhtarı Milletvekili adayı olacaktır. Halkın çıkarı değil kendi çıkarları ön plandadır. Artık içi kan ağlayan Yeşildere halkı bu hainin yüzünü yavaş yavaş görmekte düşmanını tanımakta ve muhtarlıktan düşürmeyi istemektedir. Miting günü sözde incelemeye özde ise engellemeye gelen imar-iskan müdürlüğünden birtakım adamlar, ilgisizce sokaklarda dolaşarak göz boyamaya çalışmışlar ve Martın 4'ünde de imâr-iskan bakanı Nurettin Ok'un gelip temel atacağı söylentisini yaymışlardır. Özellikle CHP'nin hiç bir eyleme katılmama kararı mitingin etkisi ve katılma oranını düşürmüştür. Demokratik ve yasal bir hak olan miting "yasal değil" "saldırı yapılacak""yürüyene ev verilmeyecek""Komünistler sizi ölüme götürecekler" gibi yalanlara tüm halk düşmanları tarafından engellenmek istenmiştir. Bütün bunlara rağmen kaybedecek hiç bir şeyi olmayan yoksul felaketzedeler yaklaşık bin kişilik bir toplulukla Basmane meydanında Cumhuriyet alanına kadar, ellerinde "evimize ev isteriz" "Bizi diri diri toprağa gömenlerden hesap soralım" "Afet bölgesi ilan edilsin" "Katil iktidar" "Yeşildere halkı sevinç içindedir diyenler utanın" "Yaşasın işçilerin köylülerin bağımsız demokratik Türkiyesi""faşizme ölüm halka can güvenliği" sloganlarını içeren pankartlarla, genç yaşlı, kadın, erkek, çocuk Cumhuriyet alanına kadar yürümüştür. Mitingden sonra halk Vezir'ağa muhtarının yalancılığını yüzüne haykırmıştır. Bir kadın saldırı olmadığını görünce öfkesinden küfürler yağdırmış bir diğeri "Dördünde Nurettin Ok gelmezse yaben seni benzetirim yada sen beni" diyerek bağırıp çağırmıştır.

Yürüyüşten iki gün sonra Radyoda imar iskân müdürünün kesin olmayan şu demeci yayınlanmıştır.

"İmar-İskân bakanı Mart ayı içinde İzmir'e uygun bir bölgeye prefabrik evler için temel atmaya gelecektir. Halk Otuz yıl vadeyle devlete bunu borç şeklinde ödeyecektir."

Ciddiyetten tamamen uzak bir demeç sorunlara çözüm getirmek bir yana daha da çıkmaza sokmuştur. Çünkü bu karar ev sahiplerini kira durumuna düşürmekte ve onları 30 yıl borç ödemeye mahkûm etmektedir. Aynı zamanda sağlık koşullarına, hiç de uygun olmayan soğuktan oturulamayan prefabrik evler konut sorununu çözememektedir.

Şimdiye kadar kandırılan yoksul halk yine kandırılmak istenmektedir. Ama Gecekondu halkı dönen dolaplara yalanlara artık kanmayacak kendi iktidarını gerçekleştirmeye kadar mücadeleye her türlü engelleri aşarak devam edecektir.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA CAN GÜVENLİĞİ